

CONCEPTVERSLAG VAN DE VERGADERING VAN DE RAAD DER GEMEENTE
HAARLEM OP DONDERDAG 26 SEPTEMBER 2013 OM 19.30 UUR

Voorzitter: burgemeester B.B. Schneiders
Griffier: de heer B. Nijman
Wethouders: de heer E.P. Cassee, de heer P.R. van Doorn, de heer J.C. van der Hoek,
de heer C. Mooij, de heer L.J. Mulder en de heer J. Nieuwenburg

Aanwezig zijn 38 leden: de heer M. Aynan (PvdA), de heer A. Azannay (GroenLinks Haarlem), de heer J. Boer (VVD), de heer D.A. Bol (GroenLinks Haarlem), mevrouw mr. P.J. Bosma-Piek (VVD), mevrouw M.G.B. Breed (D66), de heer G.B. van Driel (CDA), de heer J. Fritz (PvdA), de heer A.R.F. Gebhardt (GroenLinks Haarlem), de heer W. van Haga (VVD), de heer R.H.C. Hiltemann (Sociaal Lokaal), mevrouw T.E.M. Hoffmans (GroenLinks Haarlem), mevrouw M.D.A. Huysse (GroenLinks Haarlem), de heer E. de Jongh (D66), de heer R.G.J. de Jong (VVD), de heer B. Jonkers (SP), de heer mevrouw D. Kerbert (D66), mevrouw H. Koper (PvdA), de heer H. Kruisman (GroenLinks Haarlem), mevrouw J. Langenacker (PvdA), mevrouw F. de Leeuw-de Kleuver (Ouderenpartij Haarlem), mevrouw D. Leitner (D66), de heer J. van de Manakker (Sociaal Lokaal), de heer A.P. Marselje (D66), mevrouw M. Otten (VVD), mevrouw S. Özogul-Özen (SP), mevrouw M. Pippel (D66), mevrouw A. Ramsodit (PvdA), de heer ir. F.H. Reeskamp (Fractie Reeskamp), de heer R. Schaart (PvdA), mevrouw M.C.M. Schopman (PvdA), de heer P. Schouten (Sociaal Lokaal), de heer C.J. Schrama (Haarlem Plus), mevrouw C.Y. Sikkema (GroenLinks Haarlem), de heer M. Snoek (CDA), de heer J.J. Visser (CDA), de heer J. Vrugt (Actiepartij) en mevrouw drs. L.C. van Zetten (D66).
Afwezig: de heer W.J. Rutten (VVD)

OPENING

De VOORZITTER: Dames en heren, hartelijk welkom allemaal. De vergadering is geopend. [19.30 uur] Ik ben enigszins gemankeerd, want ik heb op dit moment nog geen hamer. Die wordt gehaald. Een bijzonder woord van welkom aan de gasten van de raad, die vanavond in ruime mate vertegenwoordigd zijn. Ik heb begrepen dat u uitleg gekregen hebt over wat er vanavond allemaal te gebeuren staat en dat u ook een korte rondleiding door ons mooie stadhuis hebt gehad. Ik hoop dat u daarvan hebt genoten. Ik hoop dat hetzelfde ook zal gelden voor het vervolg van deze avond. Schroomt u niet om, als u er op een gegeven moment genoeg van heeft, weer huiswaarts te gaan. Ik hoop dat dat dan met een goed gevoel is. Ik ga u niet apart bedanken, maar leuk dat u er was.

1. VRAGENUUR

De VOORZITTER: We gaan beginnen met het vragenuur. De Actiepartij zal een vraag stellen over het legaliseren van wietteelt.

De heer VRUGT: Haarlem was jaren geleden de eerste stad waarin de raad zich in meerderheid uitsprak voor gelegaliseerde cannabisteelt. Ik moet wel zeggen dat dat een sneeuwbal effect had. In 2008 spraken namelijk maar liefst twintig burgemeesters zich richting kabinet en ministerie uit voor legalisering van de achterdeur door gereguleerde teelt voor cannabis. Recent heeft zich in Leiden hier een meerderheid voor uitgesproken. Is Haarlem van plan om met Leiden en eventueel andere gemeenten die hiertoe plannen indienen bij de minister samen op te trekken en waar mogelijk samen te werken in de realisatie van deze lang gekoesterde wens? En zo nee, waarom niet? Mijn laatste, meer

algemene vraag, die losstaat van de achterdeurproblematiek, gaat over het Haarlems Coffeeshop Keurmerk, waar onze stad ook al landelijk mee vooropliep. Kunt u aangeven wanneer het eerste keurmerk definitief kan worden uitgereikt?

De VOORZITTER: Het klopt dat onze gemeenteraad vaker heeft uitgesproken wel een voorstander te zijn van gereguleerde wietteelt. Ik kan me nog een motie herinneren die vanwege het staken der stemmen later in stemming gebracht moest worden. Er was toen een vrij wild voorstel om onze Stadskweektuin daarvoor te bestemmen. Dat heeft toen nogal de aandacht getrokken. Die motie heeft het net niet gehaald, maar dat neemt niet weg dat er eerdere uitspraken lagen om te kijken of wij daaraan zouden kunnen meewerken. Inmiddels zie je dat de landelijke politiek hierin ook aan het opschuiven is. Vroeger was dit een heel helder 'nee', maar de minister van Veiligheid en Justitie heeft heel duidelijk aangegeven dat hij dit soort experimenten zal starten. Wij zijn daar ook actief voor benaderd. Zodra er meer concrete stappen genomen kunnen worden, zullen we daar – afhankelijk van de voorwaarden die de minister stelt – zeker aan meedoen, al dan niet samen met onze goede buur Leiden.

U vroeg naar de stand van zaken van het Coffeeshop Keurmerk. We zijn nog bezig met een aantal voorbereidingen. Zoals u weet, kun je alleen voor het keurmerk in aanmerking komen als je goed door de Bibob-toets bent gekomen. De laatste keuringen zijn nu aan de orde. Tussendoor kan ik wel melden dat er nogal wat coffeeshops waren die niet door de Bibob-toets bleken te komen. Ze zijn in de afgelopen maanden eigenlijk allemaal van eigenaar veranderd. Daardoor kunnen aan hen nu wel vergunningen afgegeven worden. Als alles op schema blijft lopen, zullen we op 5 november in de refter het eerste keurmerk uitreiken. Daar is de raad natuurlijk van harte bij uitgenodigd.

Hebt u nog een aanvullende vraag, mijnheer Vrugt?

De heer VRUGT: Nee, het antwoord was zeer bevredigend. Dank u wel.

De VOORZITTER: Er zijn geen andere vragen. Ik kijk even of er nog afwezigen zijn.

De heer DE JONG: De heer Rutten is afwezig.

De VOORZITTER: Ik zie dat er verder geen afwezigen zijn.

2. VASTSTELLING VAN DE AGENDA

De VOORZITTER: Er is een aantal moties vreemd aangekondigd: van D66 over loting in het onderwijs, van Haarlem Plus over parkeren in de Oosten de Bruijnstraat, en van de Actiepartij over weidevogels. Ik neem aan dat u er allemaal mee akkoord gaat dat we die moties behandelen na de reguliere agenda. Dat is het geval.

Wie heeft er verdere opmerkingen over de agenda?

De heer VRUGT: Wij zouden graag agendapunt 5 opwaarderen tot een hamerstuk met stemverklaring.

De heer VISSER: Punt 10, Financiële maatregelen parkeren, willen we opwaarderen vanwege het indienen van een motie. Er is dekking gevonden.

De VOORZITTER: U wilt dat punt dus opwaarderen tot een bespreekpunt. Dan gaan we het op die manier doen.

3. VASTSTELLING ONTWERPNOTULEN VAN DE VERGADERING VAN DONDERDAG 5 SEPTEMBER 2013

De VOORZITTER: De notulen worden vastgesteld.

4. INGEKOMEN STUKKEN

Mevrouw KERBERT: Stuk III.b is een brief van Spaarnesant over een statutenwijziging.

Die gaat over het model voor de raad van toezicht. Dat punt staat al op de agenda van de commissie. Het onderwerp moet eerst in de commissie worden besproken voordat dit stuk kan worden afgehandeld.

De VOORZITTER: Prima.

De heer DE IONGH: Ik spreek namens de Rekenkamercommissie. Het ingekomen stuk Ruimte voor sturing gaat over Dunamare. Ik wil even kort weergeven wat daar uitgekomen is. Ik neem namelijk aan dat veel mensen ondanks het krantenbericht toch willen weten wat er speelt.

De VOORZITTER: Graag.

De heer DE IONGH: Toen Dunamare opgericht werd, is bekeken hoe het bestuurd moest worden. De vraag hierbij viel in twee delen uiteen. Een vraag was wat er gebeurd is met de bruidsschat. De andere vraag was hoe de governancestructuur in elkaar stak. De bruidsschat is het gebouw aan de Gedempte Oude Gracht. Het idee was dat dit onderdeel van de bruidsschatregeling was. Er is echter nooit sprake geweest van een bruidsschatregeling. Er was een ander financieel arrangement, waarbij de gemeente de nieuwe stichting een zodanige financiële basis gaf dat deze daarop zou kunnen voortbestaan. Het gebouw aan de Gedempte Oude Gracht is dus in het kader van het financieel arrangement overgedragen. Het bezit ervan is niet alleen in juridische, maar ook in economische zin overgedragen. Dat laatste is niet actief aan de raad gemeld. Interessant is ook dat hiervan geen collegebesluit teruggevonden is. Het pand is dus wel overgedragen aan de nieuwe stichting, maar dat is niet actief aan de raad gemeld. Dat is iets waar wij in het vervolg op moeten letten. We moeten erop letten dat de informatie volledig is.

Is het dan voor het beoogde bedrag gedaan? Nee. Via de bruidsschatregeling had een bedrag van 16 miljoen euro geleverd kunnen worden, te verdelen over vijf jaar. Het totaalbedrag uit het financiële bedrag ligt veel lager, namelijk op ongeveer 8 miljoen euro. Dit gebouw valt gemakkelijk binnen dat hele financiële arrangement. Het is niet gegeven en daarom ook niet als zware voorhangprocedure in de raad gekomen. Ook dat is een wat vaag verhaal geweest. Wij hebben niet verder kunnen achterhalen wat daarbij het verdere probleem was.

De tweede vraag ging over de governancestructuur van Dunamare. We zitten daar met een structuur die raad en college erg aan de zijlijn zet. Dat is het gevolg van het feit dat Dunamare niet een typisch Haarlemse stichting is, maar een die over verschillende gemeenten gaat. Er zijn niet alleen openbare, maar ook bijzondere scholen bij betrokken. Haarlem kan daar dus niet als enige in beslissen. Daarom is gekozen voor een structuur met een raad van toezicht en een college van bestuur. Dat is een redelijk normale structuur. De governancestructuur zit dus wel goed in elkaar. Het probleem is echter dat de uitwerking ervan veel minder is. Raad en college hebben wel enige mogelijkheden. We krijgen bijvoorbeeld elk jaar de jaarstukken. Het is echter een aantal malen gebeurd dat ze te laat kwamen. Bovendien vraagt de raad niet actief om daarover te spreken. Dat willen wij hierna juist wel. Het rapport heet "Ruimte voor sturing?", met een vraagteken. Als we meer sturing willen, zal de raad er actief voor moeten zorgen dat we de stukken op tijd krijgen. Daarna kun je in overleg de touwtjes wat meer in handen nemen wat betreft de financiën en de toekomstplannen van de stichting. Dat is wat wij kunnen doen. De eindconclusie is dat de raad en de gemeente hun positie moeten versterken, door meer met Dunamare in overleg te gaan over de stukken die we krijgen. Dit rapport gaat naar de commissie Samenleving. Ik hoop dat er daar verder over kan worden gesproken.

De VOORZITTER: Het stuk gaat eerst naar het college voor een reactie en dan naar de commissie Samenleving. Dat gebeurt binnenkort.

Er zijn verder geen ingekomen stukken waarover gepraat moet worden.

HAMERSTUKKEN

26 september 2013

3

6. JAARREKENING 2012 EN ONTWERPBEGROTING 2014
NOORD-HOLLANDS ARCHIEF (2013/292779)
7. DERDE WIJZIGINGSVERORDENING BELASTINGEN 2013 (2013/309620)
8. OVERDRACHT SLACHTHUISTERREIN (2013/151176)

De VOORZITTER: De hamerstukken zijn bij dezen vastgesteld.

HAMERSTUKKEN MET STEMVERKLARING

5. PROJECT ONTSLUITING WERKZOEKENDENBESTAND (2013/311890)

De heer VRUGT: Allereerst: ook dit stuk is weer te laat aan de raad voorgelegd. Al in mei is alles in gang gezet en per 1 januari sluit het alweer. Nu pas geeft de raad goedkeuring voor de 130.000 euro aan te besteden rijksmiddelen. Het geld gaat naar het opzetten van een vacaturesite, waar Nederland al vol mee zit. Wij betwijfelen of dit nou het ei van Columbus is om mensen aan het werk te krijgen, zeker als we lezen dat hopelijk 35 mensen doorstromen. Het kan dan ook gaan om een tijdelijke baan van twaalf uur in de week. Dat is al voldoende. Er wordt dus heel veel geld besteed om dit voor elkaar te krijgen, onder andere aan een commerciële uitzendorganisatie. Je kunt hier moeilijk tegen stemmen, want het is rijksgeld. Het moet maar, maar wat ons betreft had hier heel veel creatiever mee omgegaan kunnen worden.

Mevrouw KOPER: Het CDA nam onze slogan 'Werk, werk, werk' al in de commissie over. Dit is ook weer een voorbeeld van een manier om jongeren aan het werk te krijgen. De heer Vrugt kan hier wel heel zuur over doen, maar dit is gewoon een rijksregeling die we op een bepaalde manier moeten uitvoeren. Je hebt daar weinig vrijheid in. Iedere poging om jongeren aan het werk te krijgen, is echter meegenomen. Wij stemmen hier daarom van harte mee in.

De VOORZITTER: Het voorstel wordt vastgesteld.

9. VISIE BUFFERZONE AMSTERDAM - HAARLEM (2013/167215)

De heer BOL: We zijn erg blij met deze visie. Het is belangrijk dat het gebied rondom onze stad niet verrommelt. Vroeger had het Rijk er allerlei beleid over, maar dat heeft het losgelaten. Het is heel goed dat er nu vanuit de gemeenten iets gebeurt. Ook is het heel goed dat er twee inloopavonden zijn geweest voor alle omliggende gemeenten. Binnenkort is er misschien één minder, maar dat zien we met belangstelling tegemoet.

De heer SCHAART: De PvdA vindt deze visie voor de bufferzone tussen Amsterdam en Haarlem mooi. We willen echter wel dat er nu wat wordt gedaan. We merken namelijk dat er weinig daden zijn. Met de daden die er wel zijn, zijn we het lang niet altijd eens. Het zijn vaak plannen die in Haarlemmerliede uitgevoerd worden en daar zijn we vaak pertinent tegen. Als die gemeente wordt opgeheven en wij een grens met Amsterdam vormen, kunnen wij misschien wat meer voor elkaar krijgen. Het enige nadeel is dat we dan een stageplek voor burgemeesters missen.

De VOORZITTER: Daar is volgens mij wel een mouw aan te passen.

De heer SCHAART: Alle gekheid op een stokje: wij zien natuurlijk graag dat dit goed aangepakt wordt. Let in ieder geval goed op alle zaken die rondom Spaarndam spelen. Op dit moment staat Spaarnebuiten namelijk weer onder druk wat betreft de verkeersaanvoer.

De heer SCHRAMA: Haarlem Plus vindt het van zeer groot belang dat Haarlem samen met

de omringende gemeenten in de MRA de regio goed vertegenwoordigt. Een gesprek met buurgemeenten is daarin van primair belang. Daarmee moet je beginnen. Dat hebben we nu bereikt. De volgende stap zal zijn dat we deze levensader voor recreatie en allerlei functies die we als stad nodig hebben zo goed mogelijk gaan inkleden. Ik ben het met de heer Schaart eens dat het nu allemaal nog niet zo mooi is, maar de eerste stap is gezet. Laten we ervoor waken dat de invulling van het geheel voor de burgers van Haarlem goed wordt. Dat is een aandachtspunt voor ons allemaal.

De heer VRUGT: Zoals ik in de commissie al zei, wordt deze visie niet gehinderd door de belangrijkste keuze die in het gebied voorligt, namelijk de eventuele aanleg van een haven. Helaas wordt dat opengelaten. Verder lezen wij weinig nieuws in dit verhaal. Op zich is het prima hier een visie over op te stellen, maar het meeste is niet nieuw. Binnen dat gebied is het recreatieschap natuurlijk een heel belangrijke speler. Wij wachten nog steeds op de externe doorrekening daarvan, zodat we weten met wat voor club we eigenlijk te maken hebben. Het liefst zouden we het zien verdwijnen.

Mevrouw VAN ZETTEN: Een visie is natuurlijk altijd prachtig, maar in een gezamenlijke visie kunnen de belangen van Haarlem echter in het geding komen. Voor D66 is het behoud van de groene buffer een strijdpunt, zeker tussen Haarlem en Amsterdam. Het zal duidelijk zijn dat de industriële ontwikkeling van de Houtrakpolder een bedreiging is voor die groene bufferzone. Ik denk dan natuurlijk vooral aan de plannen voor de uitbreiding van de haven van Amsterdam. Wij zijn niet betrokken bij het overleg over het Noordzeekanaal. Dat vraagt om waakzaamheid van ons college. De heer Schaart zei het al: wij hebben het college niet voor niets opdracht gegeven om in beroep te gaan bij de Raad van State over Spaarnebuiten. Ik zal niet zeggen dat we ze moeten annexeren. Dat heb ik al vaak genoeg gezegd. In die richting kunnen we natuurlijk wel denken.

De VOORZITTER: Bij dezen is de visie vastgesteld.

11. GEWIJZIGDE VASTSTELLING BESTEMMINGSPLAN SCHALKSTAD (2013/233313)

De heer DE IONGH: D66 maakt zich zorgen over de vertraging van de ontwikkeling van Schalkwijk en in het bijzonder Schalkstad tot een volwaardig en aantrekkelijk stadsdeel. Wij zijn niet voor incidentenpolitiek. Dat leek even zo toen we met het bestemmingsplan bezig waren. We zijn voor flexibele en constructieve oplossingen in plaats van belemmeringen van goede economische initiatieven. Ons is wel gebleken dat de gefaseerde ontwikkeling van Schalkstad via die pps-constructie niet vlot loopt. Dat heeft ook met financiële zaken te maken, zoals te hoge boekwaarden. Dat betekent dat fase 1 al behoorlijk vertraagd is. Het kan dus nog jaren duren. Als er interessante proposities zijn van derden, willen wij toch dat daarnaar gekeken wordt. Het gaat hier namelijk om het algemene belang van Schalkwijk en niet alleen om het belang van de VvE, hoezeer wij de ondernemer ook een warm hart toedragen. Het is immers belangrijk dat dit doorgaat. Wij vragen de wethouder om goed onderbouwde en haalbare plannen van ondernemers, bijvoorbeeld voor de zuidstrook, niet te frustreren, maar te onderzoeken. De brief van de wethouder geeft daar vertrouwen in. Wij zien het vervolg gaarne verder tegemoet. Uiteraard zullen wij het bestemmingsplan zoals dat voorligt goedkeuren.

Mevrouw RAMSODIT: Ook de PvdA wenst een snelle doorstart van de ontwikkelingen in Schalkstad. We hebben de vorige keer onze zorgen uitgesproken over het consoliderende bestemmingsplan, kijkend naar de ontwikkelingen die zich daar nu voordoen en de snelheid waarmee ze gaan. Ik ben dus heel blij dat ik samen met de VVD een notitie heb gemaakt en dat de wethouder in reactie daarop heeft gezegd dat fasering niet moet leiden tot blokkering. Vanwege die uitspraak van de wethouder kunnen wij nu instemmen met dit bestemmingsplan.

De heer VAN HAGA: Ook de VVD is bezorgd over Schalkwijk en Schalkstad. Na alle moeite die wij ons hebben getroost, zijn we blij met de reactie van de wethouder. Daarin geeft hij aan dat de zuidstrook wordt losgekoppeld van de fasering van het winkelcentrum dat valt onder de CVvE. Hopelijk wordt met deze brief niet alleen de zuidstrook gestimuleerd, maar wordt ook het bestuur van de CVvE gestimuleerd om het centrum sneller te gaan ontwikkelen en daarop geen jarenlange fasering toe te passen. We willen namelijk allemaal dat het winkelcentrum van Schalkstad een succes wordt. Dit is een goede stap in de goede richting. Ik had de slogan iets anders opgeschreven dan mevrouw Ramsodit. Ik dacht dat de wethouder had gezegd “conserveren, maar niet blokkeren”. Daar sluiten wij ons helemaal bij aan. Dat gaf de kern van het probleem aan en heeft de oplossing ingeluid.

De heer SCHRAMA: Haarlem Plus wil beginnen met een vrij bekende dichtregel van Elsschot: “[...] tussen droom en daad/staan wetten in de weg en praktische bezwaren”. Dat is hier van toepassing. Die wetten zijn de bestemmingsplannen. Ze moeten waar nodig aangepast worden. Dat is hier nu gebeurd. Je moet kunnen omgaan met de praktische bezwaren van enkele ondernemers. Gegevens de situatie vind ik dat het college hier uiteindelijk goed mee omgegaan is. Ga nu zo snel mogelijk door, met steun van de raad.

De heer BOL: Wij vinden het heel belangrijk dat bestemmingsplannen elke tien jaar worden aangepast. Ook vinden we het heel belangrijk dat Schalkwijk een winkelcentrum krijgt waar het trots op kan zijn. We zijn dus ook heel blij met het initiatief van de VVD en de PvdA om bij de vaststelling van het bestemmingsplan te bekijken hoe je de toch wat moeizame vertragingen wat kan vergemakkelijken. Wij gaan dus akkoord.

De VOORZITTER: Daarmee is het bestemmingsplan vastgesteld.

BESPREEKPUNTEN

10. FINANCIËLE MAATREGELEN PARKEREN (2013/284526)

De heer VISSER: In de commissievergadering trad het CDA misschien iets te badinerend op. Je verrast de mensen in november en december om moverende redenen ineens met een parkeerverhoging, in plaats van regulier op 1 januari. We hebben de uitdaging opgepakt om daarvoor een dekking te zoeken. Wij denken dat we een dekking gevonden hebben. We hebben ook ambtelijk gecheckt of die dekking mogelijk is. We dienen daarom de volgende motie in.

Motie 10.1: Omzet niet frustreren met parkeren

De Haarlemse gemeenteraad, in vergadering bijeen op 26 september 2013, sprekend over de Financiële maatregelen parkeren;
constaterende dat:

- het college voorstelt de tariefsverhoging straat- en garageparkeren niet zoals gebruikelijk op 1 januari in te laten gaan, maar per 1 november 2013,
- de verwachte meeropbrengst hiervan 140.000 euro bedraagt;

overwegende dat:

- de maanden november en december van groot belang zijn voor de omzet van de middenstand, die aangeeft een slecht jaar gehad te hebben;
- de jaarrekening van de gemeente Haarlem de laatste jaren als gevolg van de lage rentestand een positief resultaat op het renteresultaat kent;

besluit de tariefsverhoging straat- en parkeergarageparkeren in te laten gaan per 1 januari 2014 en als dekking hiervoor de afdeling Treasury taakstellend een positief resultaat op het renteresultaat op te leggen van 140.000 euro;
en gaat over tot de orde van de dag.”

26 september 2013

Ondertekend door: het CDA, Haarlem Plus en de VVD.

Ik lees even de ambtelijke uitleg voor: “Bij Treasury moet een afweging worden gemaakt tussen het overschrijden van de kasgeldlimiet en het aan...” Dames en heren, het is voor degenen die hierin niet onderlegd zijn niet te volgen. Ik zeg het daarom in mijn eigen woorden. Elk jaar wordt er een rentevoordeel ingeboekt. Dat is ongeveer 11 miljoen euro per jaar en dat bedrag wordt ook al meegenomen in de begroting. Dat rentevoordeel wordt conservatief begroot. Dat betekent dat het geen probleem mag zijn dat we vanuit dat rentevoordeel 140.000 euro laten vrijvallen voor dit doel. Niet meer en niet minder. Nogmaals: ambtelijk is gecheckt of dit kan. In die zin verzinnen wij dit niet zelf. De heer BOER: Ook wij willen graag een motie indienen. Zoals u allen weet, hebben wij tegen de parkeervisie gestemd. Dat deden we op inhoudelijke gronden. Wij begrijpen dat er een financiële taakstelling is voor het parkeren. In deze periode hebben we de wethouder vaak gevraagd om met andere maatregelen te komen dan zuiver het verhogen van de tarieven. We hebben gevraagd om het verbeteren van de service en om betere parkeerproducten. Mensen zijn namelijk bereid daar extra voor te betalen. Een van die verbeterpunten is volgens de VVD de parkeervergunning voor bewoners. Al jaren is er een wachtlijst en al jaren zijn onze parkeergarages niet optimaal bezet. Wij dienen dan ook een motie in.

Motie 14.2: Twee vliegen in een klap

“De raad van de gemeente Haarlem, in vergadering bijeen op donderdag 26 september 2013,

constaterende dat:

- de bezetting van onze garages nog steeds verbeterd kan worden;
- de wachtlijst voor bewoners die tegen een gereduceerd tarief een vergunning willen kopen om in een van de parkeergarages in Haarlem te parkeren lang is. Er staan meer dan 200 wachtenden op en zij wachten gemiddeld twee tot drie jaar op een vergunning;
- de bezettingscijfers van onze garages al jaren bekend is;

overwegende dat:

- deze bewoners bereid zijn een hogere vergoeding te betalen voor een bewonersvergunning in een parkeergarage ten opzichte van hun bewonersvergunning op de straat;
- dit tot extra parkeerinkomsten leidt voor de gemeente Haarlem;
- dit tot een beter product en betere service leidt voor de bewoners van onze gemeente;
- dit een bijdrage levert aan meer auto's in de garages en van de straat;

draagt het college op:

- een extra inspanning te verrichten om zodoende per 1 januari 2014 meer bewonersparkeervergunningen uit te kunnen geven in de garages, zodat de bezetting in de garages verbetert en de wachtlijst vermindert;

en gaat over tot de orde van de dag.”

Ondertekend door: de VVD, D66, het CDA, de Actie Partij, de PvdA, de Fractie Reeskamp, Sociaal Lokaal en Haarlem Plus.

Dit zijn maatregelen die de VVD graag ziet. Helaas wordt in het voorliggende stuk slechts gekozen voor het verhogen van de tarieven. De VVD wil burgers en ondernemers niet belasten maar ontlasten. Wij willen de concurrentiepositie van winkelstad Haarlem versterken en niet verzwakken.

De heer SCHRAMA: Haarlem Plus is blij met de twee voorgaande sprekers. In feite

verwoordten zij wat Haarlem Plus in de commissie al uitvoerig heeft verklaard. Dat is dus uitstekend. We zijn ook blij dat het CDA een dekking heeft gevonden voor dit probleem. In de discussie waren we hier ook voor en ik ben blij dat dit zo is gegaan. Beide moties hebben onze steun. We spreken onze waardering uit voor beide moties.

De heer VAN DE MANAKKER: De motie van het CDA hadden we graag mede ingediend. We zullen haar zeker steunen. De motie van de VVD hebben we mede ingediend. Daar zijn we dus blij mee.

Mevrouw SCHOPMAN: Dat we de parkeertarieven gaan verhogen, is al bij de kadernota besloten. Dat we kiezen voor een stijging in een verhouding van 4:1 voor straatparkeren en garageparkeren, hebben we ook uitgebreid besproken. We hebben daar bij meerderheid ja op gezegd. Vanavond besluiten we over de invoering van de tariefsverhoging twee maanden eerder. Er is gezegd dat het flauw, schandalig en kinderachtig is. De PvdA vindt het een transparante en democratische keuze. We gaan het er hier over hebben. Er ligt een motie van het CDA die voor mij en mijn fractiegenoten geheel nieuw is. Daar willen we ons dus nog even over buigen. We zijn ook heel benieuwd naar de reactie van de wethouder. Ons lijkt het dat toch weer ergens een gat in geschoten wordt, dus we zien graag hoe dat in elkaar steekt. We willen uiteindelijk dat bezoekers naar de garage gaan. Dit is een stimulans om dat te bewerkstelligen. We horen ook verontruste geluiden over de ondernemers. Mensen gaan sinterklaasinkopen doen, maar zouden dat niet meer gaan doen omdat de garagetarieven te hoog zijn. Wij hebben het even doorgerekend. Garagetarieven, dames en heren, worden per 1 november dertiende cent per minuut hoger. Daar kun je nog geen pepernoot voor kopen, zegt de sint. Je moet het dus ook niet groter maken dan het is. Laten we niet populistisch worden, maar ook realistisch zijn. Er komen nog veel meer keuzes aan die volgens mij veel pijnlijker zijn. Wij zullen dus instemmen met het voorliggende besluit.

De heer BOER: Het is natuurlijk leuk dat de PvdA de verhoging heeft doorgerekend en heeft teruggebracht tot centen. Het gaat echter ook om procentuele stijgingen. Dit is een stijging van 16% bij het straatparkeren en 9% stijging bij de abonnementen. Het zijn dus niet alleen maar centenkwesties; het loopt natuurlijk in de honderdduizenden en uiteindelijk in de miljoenen. Vergeet niet dat we in 2012 een positief resultaat op het product parkeren hebben behaald van 4 miljoen euro. Dat verdient de stad al aan het parkeren.

Mevrouw SCHOPMAN: Ik kom dan weer terug op wat ik net zei. Onze intentie is dat de bezoekers, en liefst ook nog wat bewoners, naar de garage gaan. De straat blijft dan voor de bewoners. Dat is de stimulans die ervan uitgaat en daarmee heeft het ook te maken. Het is niet zo, zoals u altijd roept, dat het parkeren een melkkoe is. Er zit ook nog een strategie op een ander vlak achter.

Mevrouw HUYSSSE: Ik heb de motie van het CDA niet gezien. Die is voor mij ook nieuw. Daar ga ik nog even naar kijken. Daarnaast volg ik het betoog van mevrouw Schopman. Ook wij zijn relatief gezien niet ontevreden over de situatie. Uiteraard zijn prijsstijgingen altijd vervelend, maar de ruimte is nu eenmaal schaars. Wij kunnen ons daarom voorstellen dat dit op een bepaald moment een prijsverhoging meebrengt. Daarnaast wil ik nog eens een oproep doen. Het zinvolle voorstel van de heer Van der Raat van Trots van destijds, om parkeren per minuut in te voeren, is een wens die wij nog steeds allemaal delen. Misschien kan daar nog weer eens energie in worden gestoken. Voor de rest wacht ik het antwoord van de wethouder af.

De heer MARSELJE: Het principe van deze verhoging hebben we al bij de kadernota besproken. De discussie hoeven we eigenlijk niet over te doen, want die meerderheid blijft bestaan. Het gaat slechts over het moment waarop we dit invoeren. We kunnen in deze gemeente niet zeggen, als we in dergelijke financiële tijden verkeren, dat we niets doen wat geen pijn veroorzaakt. De pijn is hier voor de bezoekers uiterst beperkt. Als een gast in Haarlem een parkeerplaats zoekt, zal hij in eerste instantie naar een parkeergarage rijden.

Daar valt het erg mee met de verhoging. Dat is door de PvdA al terecht opgemerkt. Kortom: daar zien wij niet zo'n groot probleem in. Wat betreft de motie van het CDA: ik kan me niet voorstellen dat het geld dat daarin gevonden is niet al op de een of andere manier in het totale financiële plaatje van de gemeente verwerkt was. We schieten dan opnieuw ergens een gat in. Ik ben wat dat betreft echter benieuwd naar de reactie van de wethouder.

Mevrouw DE LEEUW: De Ouderenpartij steunt de motie van het CDA. Wij vinden ook dat ondernemers een beetje ontzien moeten worden. In de dure tijd moet je niet net de parkeertarieven verhogen. Dat moet je lekker uitstellen tot januari.

Mevrouw ÖZOGUL: Gezien de financiële situatie van de gemeente Haarlem is de verhoging in november wat ons betreft akkoord.

Wethouder MOOIJ: De motie van het CDA gaat inderdaad over een financieel vrij technisch punt. De heer Visser heeft het al kort uitgelegd. Simpel gezegd moet de gemeente in haar financiering voorzien door middel van leningen. Daar is niets mis mee. Wij doen dat door te kiezen voor langjarige leningen. Op dit moment hebben kortlopende leningen een veel lager rentepercentage. Daarvoor kun je dus de markt op. Je kunt dan kijken welke ruimte daarin zit. Dat doet Treasury voortdurend. Wij hebben ingeschat dat dat voor de gemeentelijke begroting een ruimte oplevert van 11 en hooguit 12 miljoen euro. Dat is al ingeboekt. Over een aantal zaken zal Treasury voor de laatste weken van het jaar een nader besluit moeten nemen over hoeveel kortlopende leningen wij nog kunnen aantrekken. Als dat gebeurt, kun je ook uitrekenen wat daar het voordeel van is. Tot zover klopt de redenering van het CDA nog steeds. Dat voordeel zou kunnen uitkomen boven wat in de begroting staat. U weet allemaal dat sommige overheden hierin in het verleden nogal ruimhartig waren. Het is namelijk een beetje een vorm van speculeren. Daar zijn grenzen aan gesteld. Wij kunnen dus niet zomaar ad libitum kort geld aantrekken en de bijbehorende risico's lopen. Dat is toch een vorm van speculeren op de financiële markt waaraan overheden niet moeten willen meedoen. Je moet dat zo veel mogelijk beperken. Hier zitten dus grenzen aan. Die grenzen zijn wij al ruimschoots aan het naderen. Dat beperkt straks onze keuze. Desalniettemin kan het heel goed zo zijn dat we nog enige ruimte hebben om kortlopend geld aan te trekken. Dat geef ik toe. Daar zal ook een zeker rentevoordeel uit kunnen voortkomen. Het college heeft dit niet bij de maatregelen voor 2013 betrokken, want dit is een vorm van speculeren. De grondslag van ons beleid is dat wij een betrouwbare manier van financieren aan u voorleggen, waarbij de inkomsten nagenoeg zeker zijn. Zo komen we niet met onverwachte tekorten te zitten. Vandaar dat deze maatregel niet is voorgesteld. We lopen het risico om wel erg ver boven de grens die aan kortlopende leningen gesteld is uit te komen. Dat willen we niet. De financiering die we als college voorstellen, vinden we betrouwbaarder en daarom beter dan die in de motie is voorgesteld.

De heer SNOEK: Ik volg uw redenering dat dit een vorm van speculeren op rentestanden is. Heb ik het juist dat die 11,6 miljoen euro die we al in de begroting hebben ingeboekt op dezelfde manier het resultaat van speculatie is? En u hebt nu, na acht maanden, toch wel enig zicht op hoe die speculatie gaat uitvallen? Die 140.000 euro die wij nu voorstellen, is op het bedrag van 11,6 miljoen euro als speculatie nog wel voorzichtig.

Wethouder MOOIJ: De Treasurycommissie bekijkt hoe de financiële wereld in elkaar zit. Ze kijkt naar de voorspellingen die gedaan worden. Daar valt natuurlijk wel iets over te zeggen. Wij zitten nu echter aan het einde van het jaar. Omdat een bedrag van ruim 11 miljoen euro al als dekking in de begroting staat, moeten we in ieder geval dat voordeel behalen. Dat zullen wij ook wel halen. Daarin bereiken we dus geen tekort. Aan het eind van het jaar ben je natuurlijk ook aan het eind van je mogelijkheden gekomen om dit te doen. Bij de beslissing die Treasury over een aantal weken nog moet nemen voor de laatste periode van het jaar, moet echt worden bekeken of de grenzen niet worden overschreden. Dat is een beetje speculeren op een mogelijk gevolg, en dat wil het college niet als dekking

in de begroting verwerken. Wij hebben u namelijk toegezegd dat we met heldere, verdedigbare en betrouwbare dekkingen komen. En dat is onze dekking.

De heer VRUGT: Dit doet me enigszins denken aan een wat technische vraag die ik gesteld heb bij de andere compenserende maatregelen. Daar stelt u namelijk voor om rekening te houden met nog te innen boetes. Dat vond ik dubieus. U noemt dit een vorm van speculatie. U hebt daar moeite mee. Maar mag het volgens het besluit Begroting en Verantwoording?

Wethouder MOOIJ: Dat zei ik net al. Dat hangt ervan af of je de grenzen die gesteld zijn overschrijdt. Ik vind trouwens de vraag of wij dat zelf zouden willen wel heel belangrijk. Mijn antwoord daarop is dat ik er geen voorstander van ben dat we op deze manier ruimschoots in dekking van onze begroting voorzien als we die grens al genaderd zijn of zelfs al overschrijden. De betrouwbaarheid van de financiering van wat wij jaarlijks uitgeven, staat voorop. Ik denk dat u daarmee deze grens behoorlijk oprekt. Nogmaals: dat past niet bij een betrouwbare financiering.

De heer SCHRAMA: Ik moet zeggen dat ik toch wat moeite heb met de interpretatie van uw woorden. Uw woorden zijn duidelijk, maar de interpretatie is een beetje vreemd. Als we een incidentele dekking hebben van 140.000 euro, is die eenmalig. Die zou dus nu in de begroting zitten, getuige de toelichting van de ambtelijke organisatie. Dat is geen speculatie. Het is juist omgekeerd: u verhoogt de parkeertarieven en denkt dat u daarmee meer geld vangt. Dat is speculatief. Als daardoor minder mensen naar het centrum komen en elders gaan parkeren, krijgt u helemaal niet meer geld binnen. Juist het bedrag dat daar is ingeboekt, is speculatief. U draait de zaak om.

Wethouder MOOIJ: Nee, mijnheer Schrama. Met die stelling zet u een groot vraagteken bij tientallen miljoenen aan dekking in onze begroting. Als we kijken hoe de dekking van de begroting moet zijn, gaan we uit van een aantal aannames. Dat geldt bijvoorbeeld voor de opbrengst van de ozb of precario. Die aannames zijn gebaseerd op ervaringscijfers die we hebben en op betrouwbare uitgangspunten. Dat geldt ook voor de parkeertarieven. We hebben ervaring met wat jaarlijks aan parkeeropbrengsten binnenkomt. Het huidige voorstel ziet er alleen maar op toe om de heffing van die parkeerlasten twee maanden te vervroegen. De wijze waarop de parkeerlasten opgebracht worden, wijkt niet af van de uitgangspunten van drie of vier jaar geleden. Die hebben een grote mate van betrouwbaarheid. Dat is een groot verschil met het voorstel dat nu op tafel ligt.

De heer VISSER: Dit jaar was een rentevoordeel van 11,6 miljoen euro ingeboekt. Vorig jaar was het 12 miljoen euro. Bij de jaarrekening kan het misschien wel 12,5 miljoen euro zijn. Ik snap uw bijdrage over het speculatieve karakter wel een beetje. De gemeente Haarlem is echter niet zo wild. 140.000 euro taakstellend is op het totale bedrag sowieso niet zo veel. Dat moet daarbovenop toch wel binnen te halen zijn?

Wethouder MOOIJ: “Wij zijn niet zo wild.” Nou, ik heb u wel eens anders gehoord over het financiële beleid in de afgelopen jaren. Ik kom straks nog even op de inhoud van uw motie. De hoofdzaak is dat het college probeert een begroting op tafel te leggen met een dekking die zo betrouwbaar mogelijk is, opdat tekorten en overschrijdingen zich in de jaarrekening zo min mogelijk voordoen. Die politiek volgen wij. Elke dekkingsmaatregel die je neemt, toets je daaraan. Dat doen we ook bij deze motie. Als u mij vraagt of het zou kunnen, dan zeg ik dat het misschien zou kunnen. Er zit echter een aantal bezwaren aan vast. Die heb ik allemaal opgenoemd. Het college vindt dat je niet zou moeten kiezen voor zo’n maatregel als er ook een andere is. Dat is het voorstel zoals we dat gedaan hebben. Ik zeg er ook bij dat we tegen het einde van het jaar zitten. Het risico dat we misslaan is daardoor een stuk groter. Als deze motie zou worden aangenomen, neemt de raad welbewust een financieel risico dat de dekking van 140.000 euro zich niet voordoet. Als dat voordeel zich wel voordoet, hebt u eens kans voorbij laten gaan om eens een keer een voordeel bij de jaarrekening te hebben. En dat is ook erg welkom.

De heer BOER: De VVD zou toch nog graag van de wethouder van Verkeer willen horen

of dit nou werkelijk de enige manier is om extra parkeerinkomsten binnen te halen. We hebben al eerder gewezen op bijvoorbeeld de samenwerking met private partijen, die je heel vaak ziet. Met Q-Park bijvoorbeeld is die heel succesvol. Ook kunnen afspraken met ondernemers gemaakt worden. Vandaag nog heb ik gesproken met de eigenaar van de Pathé-bioscoop, die al sinds het begin probeert afspraken te maken met ...

De VOORZITTER: Ik moet u even in de rede vallen. Er ligt hier een concreet voorstel vanuit het college om de parkeertarieven te verhogen. Natuurlijk kunnen we op een ander moment best een discussie voeren over andere manieren om de parkeerinkomsten te verhogen. Dat is echter niet het voorstel dat nu aan de orde is. Er ligt een motie. Daarover gaan we nu stemmen. Daarna stemmen we over het voorstel. Misschien wilt u binnenkort een keer een voorstel in een commissie doen.

De heer BOER: Dat lijkt mij een uitstekend idee. Wij zullen met zinnige voorstellen komen, zoals u dat van ons gewend bent.

De VOORZITTER: Daar wordt reikhalzend naar uitgekeken. We gaan nu stemmen. Wil iemand een stemverklaring over de moties afleggen?

De heer REESKAMP: Wat betreft de dekking bij de motie van het CDA volg ik geheel de kanttekeningen van de wethouder. Ik denk dat dit geen goede manier van begroten is. De heer Vrugt zei net al dat in het pakket van maatregelen veel maatregelen staan die pijn gaan doen en die helaas noodzakelijk zijn. Dit is er een van. Wel zou ik willen dat de snelheid van handelen hierin exemplarisch wordt voor allerlei maatregelen die onze interne organisatie betreffen. Met dien verstande wil ik akkoord gaan met het collegevoorstel.

Mevrouw HUYSSSE: Ik was eigenlijk benieuwd naar de reactie van de wethouder van Verkeer op de motie van de VVD, in het kader van de mogelijke inkomstenderving die je daarmee riskeert en de mogelijke effecten daarvan.

De VOORZITTER: Ik begrijp dat, maar niemand sprak verder over die motie. Als daar behoefte aan is, vraag ik de wethouder daar nog even op te reageren.

Wethouder MULDER: Ik wil er wel iets over zeggen. De motie is natuurlijk sympathiek, omdat zij beoogt wat ook het college wil en wat is vastgelegd in het parkeerbeleid. We willen namelijk auto's van de straat richting de garages sturen. Daar gaat deze motie in die zin op in dat het daarin gaat over bewonersvergunningen. De bedoeling is om te proberen meer mensen met vergunningen in garages te laten parkeren in plaats van op straat. Daar is een wachtlijst voor. Het parkeerstelsel is met allerlei maatregelen, tarieven, gebieden en soorten vergunningen natuurlijk heel precair. Als je er één ding uithaalt, of op één plek op het waterbed gaat springen, begint er dus ook ergens anders iets te bewegen. Dat moeten we altijd in de gaten houden. Als je ervoor pleit dat meer vergunninghouders in garages moeten kunnen parkeren, moet je je realiseren dat garages misschien wel vooral bedoeld zijn voor kortparkeerders. Die willen we in garages hebben, in plaats van dat ze in de stad rondjes gaan rijden op zoek naar een parkeerplek. Dat maakt het niet zo eenvoudig. We hebben erover nagedacht hoe we tegemoet kunnen komen aan uw wens, die wij ook wel delen. In antwoord op deze motie willen wij u voorstellen om een voorstel te formuleren dat in het eerste kwartaal van 2014 bij u kan komen te liggen voor een dalurenvergunning voor vergunninghouders. We kijken dan per garage wat de daluren daadwerkelijk zijn en waar er ruimte is. In die zin kunnen wij redelijk aan uw motie voldoen. Ik stel u voor deze motie wel in stemming te brengen, maar dan met inachtneming van de toezegging die ik u nu doe. Daarmee voldoen we immers aan de opdracht die u ons hierin geeft.

Mevrouw Huyssse refereerde nog even aan het betalen per minuut. Het betalen per minuut is technisch mogelijk en kan op vrij korte termijn worden geïntroduceerd. Er zit echter een financiële component aan. U zult wel begrijpen welke. Daar zijn we nog niet uit. Ik moet het voorstel nog in mijn staf bespreken. Het college komt daarna aan de beurt. Technisch is het in ieder geval mogelijk. Voor al diegenen die hier jaren achtereen het woord over hebben gevoerd en deze wens hebben geuit: we gaan het invoeren, maar we moeten nog

kijken hoe we een en ander financieel kunnen verhapstukken.

De VOORZITTER: Ik wijs u er dus op dat de wethouder met nadere voorstellen komt richting de commissie en dat hij een aantal zaken verder zal uitwerken. We hoeven daar nu dus geen debat over te voeren.

De heer REESKAMP: Dat stelt u nu wel, maar ik vind het toch wel lastig om te horen dat de wethouder een slag om de arm houdt over iets wat gewoon in het investeringsprogramma is vastgesteld. Daarin is namelijk besloten te investeren in het aanpassen van apparatuur ten behoeve van real time parking. De wethouder geeft en passant een schot voor de boeg, waardoor ik nu denk dat dit het volgende pakket aan maatregelen wordt waarvan wordt voorgesteld het te schrappen. Daar ligt echter een heel dikke wens van de raad onder.

De VOORZITTER: De wethouder geeft aan dat het technisch mogelijk is.

Wethouder MULDER: U loopt nu zelf een beetje voor de fanfare uit. Ik heb gezegd dat we het kunnen invoeren, maar dat we nog moeten zien hoe we het financieel-technisch gaan oplossen. U kent hier nu een lading aan toe die ik helemaal niet bedoeld heb.

De heer REESKAMP: Ik wil constateren dat het technisch-financieel dus al opgelost is. In voorgaande overwegingen heeft het college bepaald dat het moment van invoeren in 2014 zal zijn. Dat is de stand van zaken. U kunt daar toch duidelijk over zijn?

De VOORZITTER: O, er zijn borden op de tribune. We kunnen alleen niet lezen wat erop staat. U bent er dus voor dat de tarieven omhoog gaan.

Mevrouw SCHOPMAN: Wat betreft de motie van de VVD zegt de wethouder dat hij in het eerste kwartaal van 2014 met een voorstel naar de commissie komt. We hebben echter een heel duidelijke toezegging gekregen, die ook is vastgelegd in de parkeervisie, dat bij autoluwte bewonersplekken worden gefaciliteerd. We hopen dat u dat ook in het voorstel meeneemt.

Wethouder MULDER: Wat al is aangekondigd in de parkeervisie blijft natuurlijk gelden. Dit is mijn reactie op de motie. Misschien zit er een dubbeling in, maar dat zij dan zo.

De VOORZITTER: Wilt u nog iets zeggen, mevrouw Huysse?

Mevrouw HUYSSSE: Dit ging even langs mij heen, omdat het zo onrustig was. Ik heb de helft niet verstaan van wat er net gezegd werd.

De VOORZITTER: Ik ben het met u eens. Graag vraag ik, mede namens mevrouw Huysse, of het wat rustiger kan zijn. Inmiddels is de commotie op de tribune al weer over, terwijl mij is ontgaan waar het over ging. Dat is jammer. Misschien horen we dat echter nog van de heer Aynan.

We gaan verder met de stemverklaringen. Eerst zijn de stemverklaringen over de beide moties aan de orde. Wie wil nog een stemverklaring afleggen?

De heer HILTEMANN: Wij zullen de motie van het CDA wel steunen. Sociaal Lokaal ziet dat wel zitten. College, doe ons nou eens een plezier en laat ook ons een keer geld uitgeven waarvan achteraf misschien blijkt dat de dekking niet helemaal volledig was.

De VOORZITTER: Dat waren de stemverklaringen. We stemmen eerst over de motie van het CDA, Omzet niet frustreren met parkeren. Wie steunt deze motie? Dat zijn de VVD, Haarlem Plus, Sociaal Lokaal, de Ouderenpartij en het CDA. Daarmee is de motie verworpen.

Dan de motie van het CDA, Twee vliegen in een klap. Wie steunt deze motie? De motie wordt raadsbreed aangenomen.

Mevrouw HUYSSSE: Wij stemmen mee met inachtneming van de aanvulling van de wethouder, en niet zoals de motie nu geformuleerd is.

De VOORZITTER: Dat is een beetje ingewikkeld. De tekst van de motie is zoals hij is. Natuurlijk kunt u in een stemverklaring aangeven dat u instemt met inachtneming van hetgeen de wethouder heeft gezegd. Als we dat toevoegen, is het dan klaar? Ik zie uw fractievoorzitter knikken.

Wil iemand nog een stemverklaring afleggen over het voorstel zelf?

De heer BOER: Volgens ons zijn er alternatieven en wij vinden het jammer dat die hier nu niet meer besproken kunnen worden. We hebben het gezien bij het CDA: dat heeft een prima voorstel gedaan. We maken ons ernstige zorgen over de concurrentiepositie van Haarlem als winkelstad. Wij zullen dan ook tegen het voorstel stemmen.

De heer VRUGT: Er zullen nog veel meer maatregelen worden getroffen – die andere volgen nog bij de berap – waar dingen in staan die echt niet kunnen. Een voorbeeld is het schrappen van de laatste tranche uit het Cultuurstimuleringsfonds, terwijl allerlei koren en andere instellingen al aanvragen hebben gedaan. Wat ons betreft had de verhoging in dit voorstel nog wel een enkel procentje omhoog gekund om die andere maatregel te voorkomen. We zullen zeker voor stemmen.

De heer SCHRAMA: Haarlem Plus is tegen het voorstel. De motie die net verworpen is, had ons over de streep kunnen trekken. Doordat de motie verworpen is, zullen we tegen het voorstel stemmen. We vinden het een slecht voorstel.

Mevrouw SCHOPMAN: We hebben al eerder aangegeven dat we voor het voorstel zullen stemmen. Ik herhaal nog eens wat de heer Vrugt zegt. Er komen maatregelen aan die wat ons betreft nog veel pijnlijker zijn. We moeten keuzes maken. Toch hebben we ook juist weer geen keus, want veel alternatieven zijn er niet. Wat de zorgen van de VVD betreft: ik wil u een hart onder de riem steken. Haarlem staat wat garageparkeren betreft nog steeds in een prachtige middenmoot, op plaats 15. Zo slecht doen we het dus helemaal niet.

De VOORZITTER: Wie steunt het voorstel? Dat zijn D66, de Fractie Reeskamp, de Actiepartij, de Ouderenpartij, de SP, GroenLinks en de PvdA. Daarmee is het voorstel aangenomen.

12. VERVOLGKREDIET STATIONSPLEIN E.O. (2013/250681)

De heer VAN HAGA: Dit hele dossier verdient niet de schoonheidsprijs. Het is niet binnen de tijd en niet binnen budget. Maar goed, alles is in de commissievergadering al besproken. Wat betreft de VVD gaat het dan nog maar om één ding: het niet op tijd en niet volledig informeren van de raad. Dat is een serieus punt, waar we toch wat aandacht aan willen besteden. In het vierde kwartaal van 2011 werd het budget overschreden en werd de verantwoordelijke wethouder daarover geïnformeerd door het ambtelijk apparaat. Wethouder Mulder heeft tijdens de laatste commissievergadering gezegd dat er toen voor gekozen is om eerst dekking te zoeken. Mijn complimenten overigens voor de transparantie. Die is erg prettig, en een novum op dit dossier. Impliciet heeft uw voorganger er toen bewust voor gekozen de raad niet te informeren, terwijl dat wel had moeten gebeuren. De raad werd pas anderhalf jaar later geïnformeerd. Wethouder Cassee heeft in dezelfde commissievergadering aangegeven dat hij niet op de hoogte was van deze overschrijding. De ambtenaren zouden het wel aan wethouder Van Doorn hebben gemeld, maar niet aan wethouder Cassee. Toch waren beide wethouders betrokken bij het project Stationsplein. Wethouder Cassee wist het niet, maar had het wellicht wel moeten weten. Maar dat terzijde. Ik wil mijn bijdrage in de eerste termijn beperken tot vier vragen. Er is in de afgelopen tijd heel vaak aan zowel wethouder Van Doorn als wethouder Cassee gevraagd naar de stand van zaken. Ik begrijp dat u dit niet wist. Vindt u niet dat u wethouder Van Doorn wat meer onder druk had moeten zetten om de cijfers dan wel boven tafel te krijgen? Anderhalf jaar is natuurlijk enorm lang. Dan mijn tweede vraag. Wethouder Van Doorn en wethouder Cassee waren samen nauw betrokken bij de ontwikkeling van het nieuwe Stationsplein, rondom het Prinsenbolwerk, NedTrain, de BIRK-subsidie en ga zo maar door. In de brief van 25 september 2013 schrijft wethouder Cassee: “Beide betrokken portefeuillehouders zijn mede op uw verzoek naar het ministerie geweest om de BIRK-subsidie veilig te stellen.” Vindt u niet dat u een gezamenlijke

verantwoordelijkheid had in de informatievoorziening naar de gemeenteraad? Dan mijn derde vraag. De vele vragen die in de commissie en de raad aan beide wethouders werden gesteld, moeten in het college besproken zijn. Dat kan bijna niet anders. Als deze vraag om informatie anderhalf jaar lang in het college op tafel ligt en er geen antwoord komt van wethouder Van Doorn, is het college het dan niet met de VVD eens dat het college eerder had moeten ingrijpen, collegiaal bestuur ten spijt? Op een gegeven moment is een grens bereikt. De vraag is wanneer. Misschien is twee weken of zelfs vier weken nog acceptabel, maar anderhalf jaar is wel erg lang. Dan de vierde vraag. Goedwillende ambtenaren meldden in het vierde kwartaal van 2011 aan de wethouder dat er een overschrijding is. Vooropgesteld dat dat vervolgens om politieke redenen niet gedeeld wordt met de rest van het college, is dat voor zowel de wethouder als het college een groot probleem. Het college loopt gevaar en de raad staat buitenspel. Het is een enorm probleem. Moet er dan voor de ambtenaar geen uitlaatklep zijn, een vertrouwenspersoon? Moet hij of zij niet naar de burgemeester of de gemeentesecretaris kunnen gaan, zodat dit soort dingen via een omweg toch gemeld kan worden?

De heer SNOEK: De heer Van Haga stelt vier relevante vragen. Dank daarvoor. Wij wachten het antwoord af. Aan het begin van uw termijn trekt u echter ook een conclusie: dat de raad niet op tijd en niet volledig geïnformeerd is. Die conclusie trekt het college ook al in zijn eigen brief. Nu heeft de VVD in maart al een motie ingediend met de rest van de raad, waarin we ons ongenoegen over deze werkwijze uitspraken. Verbindt de VVD ook gevolgen aan de conclusie dat we niet voldoende en niet op tijd geïnformeerd zijn?

De heer VAN HAGA: Uiteraard zijn wij uitermate geschokt door wat er is gebeurd. Daarom stellen we deze vragen. We wachten nog even het antwoord van het college af. Het lijkt echter geen twijfel dat je dit niet zomaar voorbij laat gaan.

De heer SNOEK: Wat doet u dan als u een situatie 'niet zomaar voorbij laat gaan'?

De heer VAN HAGA: Dat gaan we zien. We horen eerst het betoog van de wethouder aan. Daarna kijken we wat er gebeurt. Overigens zijn we ook zeer benieuwd naar uw betoog.

De heer SCHRAMA: Gevraagd wordt om in te stemmen met een extra krediet van bijna 6 miljoen euro. Dat geld is al uitgegeven. Feitelijk wordt ons deze vraag alleen voor de vorm gesteld. Dat moet nu eenmaal. Je kunt je afvragen wat het college nu eigenlijk van ons verwacht. Zijn we voor het college eigenlijk gewoon een stelletje jaknikkers? Wij zijn door de burgers gekozen om de stad te besturen en het college is door ons aangesteld. Als wij tegenstemmen, verandert dat niets aan het uitgegeven bedrag. Voor circa 5 miljoen euro is overigens dekking gevonden voor het uitgegeven bedrag. Er blijft dan nog slechts een kleine som van ongeveer 1 miljoen euro over. Wat ons in hoge mate irriteert, is het feit dat wij gedurende een periode van ongeveer een jaar en tien maanden niet of foutief zijn voorgelicht. Toen bleek dat er een overschrijding was, wachtte het college met ons te informeren tot er een goede oplossing was. Dat duurde ongeveer 22 maanden. In de brief van de burgemeester staat: "Het was de bedoeling op enig moment een aanvullende kredietaanvraag voor het project Stationsplein bij de raad in te dienen." Op enig moment is iets anders dan de raad onmiddellijk informeren, zoals dat volgens de regels moet. Er werden vele vragen gesteld over een mogelijke overschrijding, onder andere door burgers. Met name de heer Rijbroek was daar heel consciëntieus in. Consequent werd daarop negatief geantwoord. Wij zijn niet ingelicht volgens de regels. Helaas is dat niet de eerste keer. De maat is vol. Dit is onacceptabel. Daarom wordt zo dadelijk door de heer Snoek een motie aangeboden, ook door Haarlem Plus.

De heer SNOEK: Mijn verhaal heeft drie elementen; het krediet zelf, het budgetrecht van de raad en de rol van het college. Allereerst het krediet. Het project moet af. We staan hier voor een voldongen feit. De noordzijde moet nog worden afgemaakt. Als we met zijn allen tegen het voorstel zouden stemmen, dan is een deel van het geld zelfs al uitgegeven. Bovendien blijft de noordzijde van het station onverlicht, met één grote fietsenchaos.

Kunnen we nou nog terug? Nee, dat kan niet. Dat brengt ons misschien wel bij het punt waarop wij als oppositie gekomen zijn. Want waar gaat het om? Het draait om de positie van de raad. Van ons allemaal: oppositie en coalitie. Het gaat ons om het budgetrecht. Al jaren maken we ons daar in deze raad hard voor en al jaren zien we dat dit recht steeds weer door dit college met voeten getreden wordt. Dat was ook de aanleiding om in maart van dit jaar raadsbreed een motie van ongenoegen in te dienen. Dat heet zo, omdat het geen motie van afkeuring mag heten. De onderbouwing was duidelijk: er was al negen keer sprake van kredietoverschrijdingen die pas achteraf aan ons gemeld werden. Ik breng in herinnering dat hetzelfde bij een eerder college na vier of vijf kredieten ook naar voren werd gebracht. Toen was dat reden voor een enquête en voor het aftreden van wethouders. Het was al negen keer gebeurd. We vroegen toen of u nog meer van dit soort dossiers had. We keken u in de ogen. Er was er toen één die dapper genoeg was om zijn vinger op te steken. Dat ging echter niet over het Stationsplein. U zweeg toen ik vroeg of dit het nou was. Toen kwam de jaarrekening, en weer zagen we dat het budgetrecht van de raad met voeten werd getreden. We werden gevraagd om voor geld dat al uitgegeven was achteraf een handtekening te zetten. Dat heeft de oppositie toen niet gedaan. We hebben een motie van afkeuring ingediend en collectief niet ingestemd met de jaarrekening. Dat kan eigenlijk niet. Dat is een rare vorm, maar op een gegeven moment moet je duidelijk maken dat je ergens geen verantwoordelijkheid meer voor neemt. We zitten hier in de raad om namens de Haarlemse kiezer te kijken waar het geld naartoe gaat. Als u het eerst uitgeeft en vervolgens aan ons vraagt om daar een handtekening onder te zetten, dan zitten we hier voor Piet Snot. Dat brengt ons bij de motie die al is uitgedeeld. U hebt gezien wat onze conclusie is. Het college heeft zelf deze week per brief aangegeven dat het ons eerder had moeten informeren en dat het niet de bedoeling van het gehele college was om actief informatie achter te houden. De heer Schrama refereerde al aan de heer Rijbroek, die dit onderwerp keer op keer bij ons aankaartte. Door verschillende fracties is jarenlang steeds gevraagd hoe het nou zat met het Stationsplein. Eigenlijk wisten we allemaal dat het niet goed zat. Als we het u vroegen, was er misschien wel wat met de dekking. U verwijst steeds naar de dekking. Het kenmerk van een kredietoverschrijding is dat u meer geld heeft uitgegeven dan u van ons mocht uitgeven. U zit dan dus fout. Het college speelt een beetje het spelletje ‘de dader ligt op het kerkhof’. De vragen van de VVD waren echter zeer scherp. U zit daar met zijn allen bij. Misschien dat je na een jaar nog eens kunt kijken naar wat in het college niet is gegaan zoals u zou willen en naar of u elkaar niet wat steviger zou moeten aanspreken. Gedurende drie jaar is door Haarlemmers, maar ook door uw eigen raadsfracties continu gevraagd hoe het nou zit met het Stationsplein. Als u dan als college nog steeds niet de verantwoordelijkheid kunt nemen voor het feit dat de raad niet geïnformeerd wordt over iets wat in november 2012 al bekend is, kan de oppositie na de motie van ongenoegen niet anders zeggen dan dat ze niet langer het vertrouwen heeft dat u ons budgetrecht serieus neemt. We dienen dan ook gezamenlijk de motie van wantrouwen Stationsplein in.

Motie 12.1: Motie van wantrouwen Stationsplein

“De Haarlemse gemeenteraad, in vergadering bijeen op 26 september 2013, sprekend over het vervolgekrediet Stationsplein e.o.,
overwegend:

- dat het krediet Stationsplein is overschreden;
- dat de raad meermaals heeft geïnformeerd naar de voortgang van het Stationsplein (o.a. de Actiepartij op 19 juli 2012);
- dat de collegeleden concluderen dat zij de raad “eerder hadden moeten informeren” (brief GOB/2013/391516, d.d. 25-9-2013);
- dat de raad op 21 maart 2013 raadsbreed de motie Krediet achteraf heeft aangenomen, waarin de raad besluit “zijn ongenoegen uit te spreken over de

werkwijze waarbij, behoudens calamiteiten, door het college uitgaven worden gedaan waarvoor pas achteraf krediet wordt aangevraagd”; zegt het vertrouwen in het voltallige college op; en gaat over tot de orde van de dag.”
Ondertekend door: het CDA, de Ouderenpartij, Haarlem Plus, de Actiepartij, Sociaal Lokaal, de SP en de Fractie Reeskamp.

Mevrouw HOFFMANS: Ik begrijp dat u het gevoel hebt dat u dit niet over uw kant kunt laten gaan. Wat ik niet goed begrijp, is uw keuze om een motie tegen het hele college in te dienen. Een deel van het college was hier niet bij. Ik weet dat elk collegelid bestuurlijke verantwoordelijkheid draagt, maar toch. Een ander deel van het college is sinds ongeveer een jaar heel hard bezig om schoon schip te maken, juist op dit soort dossiers en thema's. Een ander deel van het college heeft hier helemaal niets mee te maken, omdat deze collegeleden totaal andere dingen doen. Waarom nou tegen het hele college?

De heer SNOEK: Ik dacht dat ik dat in mijn verhaal al enigszins aan de orde had gesteld. Fijn dat ik dat in debattijd nog wat scherper mag neerzetten. Het college als geheel is verantwoordelijk voor het reilen en zeilen in deze stad. Als het op één dossier goed uit de pas loopt en het college ziet dat de verantwoordelijke wethouder zelf ook nog eens flink uit de pas loopt, dan vindt het CDA en vindt de oppositie dat men de verantwoordelijkheid heeft om elkaar te corrigeren. Dit is een team, dit zijn “onze jongens”, zoals mevrouw Van Zetten ze ooit zo mooi noemde. Dit team blijkt niet in staat elkaar te corrigeren op een dossier waarvan al in november 2012 duidelijk wordt dat er overschrijdingen zijn, waarvan de raad keer op keer vraagt hoe het loopt, waarvan de bevolking al zegt dat er niets van klopt. Eigenlijk vraagt de VVD of de klokkenluidersregeling hier niet toegepast had moeten worden. Hadden ambtenaren zich niet voldoende vrij moeten voelen om aan de bel te trekken omdat dit door de wethouder tegengehouden werd? Als dat de sfeer is binnen onze ambtelijke organisatie en binnen het college, dan spreken wij vanavond het college als geheel aan.

De heer HILTEMANN: Sociaal Lokaal vindt dat we nog steeds heel voorzichtig met u omgaan. Wij vinden echter dat het college ons ondertussen behoorlijk geschoffeerd heeft. U hield tien keer zaken voor ons achter. Voor ons is de maat vol. Wij zijn klaar met dit college. Wij onderschrijven deze motie van wantrouwen dan ook ten volle.

De heer JONKERS: Het stuk dat vandaag op de agenda staat, gaat over het vervolgkrediet voor het Stationsplein. Hierover hebben we slechts één korte vraag, namelijk: wat gebeurt er als we niet akkoord gaan met dit stuk? In de rest van mijn betoog zal ik uiteenzetten waarom wij de motie van wantrouwen mede indienen. Hiervoor hebben we drie redenen. Ten eerste heeft het college het budgetrecht van de raad geschaad. Ten tweede heeft het college de raad niet geïnformeerd. Ten derde heeft het college collectief gefaald.

Ik begin met het budgetrecht. In maart 2013 heeft de voltallige raad de motie Krediet achteraf aangenomen. Deze doet de geheel overbodige uitspraak dat de raad over het geld gaat. Dat is geheel overbodig, omdat dit ook bij wet geregeld is. Het wordt gênant als later blijkt dat het college, terwijl de motie werd ingediend, wist dat op dat moment aan het Stationsplein geld werd uitgegeven waarvoor de raad nog geen toestemming had gegeven. Wat ons betreft is dat al reden genoeg om het college naar huis te sturen. Om deze beslissing nog gemakkelijker te maken, heeft het college in al zijn wijsheid besloten dat het een goed idee was om de raad niet over deze overschrijding te informeren; niet uit zichzelf, maar ook niet na vragen van een groot aantal raadsleden door de jaren heen. In de commissie heeft het college zelf toegegeven dat het bij het voorbereiden van het vervolgkrediet in het voorjaar van 2012 al op de hoogte was van deze overschrijdingen. Het heeft ze toen niet aan de raad gemeld. Het excuus dat het college hiervoor aandraagt is dat het eerst naar dekking wilde zoeken. Dat is van de zotte. Het budgetrecht ligt bij de raad, en

bij de raad alleen. Als excuus voor dit alles zegt het college nu dat het niet helemaal op de hoogte was van de overschrijdingen, maar dat dit kwam door één enkele wethouder die op eigen houtje handelde. Wat ons betreft is dit een slecht excuus. Het Stationsplein is op dit moment het grootste project in de gemeente Haarlem. Het feit dat geen van de andere collegeleden tot november 2012 op het idee is gekomen om aan de portefeuillehouder te vragen hoe het ervoor stond, is voor ons op zich al reden genoeg om een motie van wantrouwen te steunen. Wij zijn van mening dat deze drie redenen los van elkaar al genoeg redenen vormen om het college naar huis te sturen, maar bij elkaar opgeteld wordt het wel een heel donkerrode kaart.

De heer VRUGT: Mijn fijne collega's uit de oppositie hebben al heel veel gezegd. Dat kan ik alleen maar onderschrijven. Ik zal het nog iets aanvullen. Terecht heeft mevrouw Van Zetten vanmiddag op het laatste moment nog vragen gesteld naar aanleiding van de brief die het college stuurde. In die brief is namelijk ook te lezen dat hier in juni 2012 al wel onderling over gesproken is. Als dat het geval is, begrijp ik nog minder wat er gebeurt als ik op 19 juli in deze zaal vraag hoe het ermee staat. Daarop gaf wethouder Van Doorn aan dat hij het overzicht op korte termijn naar de commissie zou sturen. Ik vroeg eerder vandaag of het aan mijn geheugen lag, of dat we het overzicht nooit hebben ontvangen. Daarop krijg ik per e-mail ten antwoord dat dat overzicht inderdaad nooit is verstrekt. Hoe kan dat, als het college hier in juni 2012 gezamenlijk over spreekt? Kennelijk doet het daar onderling niets mee. Twee weken later kan het mij geen antwoord geven, zoals vele malen later ook blijkt. Ook mevrouw Van Zetten kreeg bij de kadernota van dit jaar geen antwoord. Zo zijn er tal van andere collega's die nog altijd geen antwoord krijgen.

Een ander punt is dat we nog moeten beginnen aan de noordzijde. In weerwil van het duurzaam inkopen zal daarvoor ook wel weer Chinees natuursteen voor worden geïmporteerd, dat dan binnen een week weer kapot is. Het Kennemerplein moet nog, net als de fietsflat. Het liefst zou ik die schrappen, want je moet er niet aan denken, maar daar gaan we natuurlijk weer overheen. Mijn concrete vraag is: meent u dat het budget met deze extra aanvraag volstaat voor het totale project zoals het nu op tafel ligt? In de commissie heb ik ook al even gezegd dat het definitief ontwerp voor de centrumzijde van het Stationsplein nooit door deze raad is vastgesteld. Het hele project had dus al een valse start. De heer Schrama zei al dat we met de extra dekking die nu gevonden is nog steeds

1 miljoen euro tekortkomen. Daarbij wijs ik er graag op dat we in deze laatste maanden nog dubbeltjes en kwartjes bij elkaar aan het sparen zijn, zoals bij de cultuuraanvragen en allerlei andere kleine onderwerpjes. Bij dit project komen we gewoon 1 miljoen euro tekort. Alleen al daarom word je er niet vrolijk van. Als je al niet ontevreden was, werd je het in de recente commissiebehandeling wel. Het college presteerde het namelijk ook nog om te beweren dat het nota bene de schuld van de raad was. De raad had namelijk al jaren eerder de opdracht gegeven om een definitieve plek voor Flinty's te zoeken. De wethouder deed even alsof die vertraging aan de raad te wijten was, terwijl dit een opdracht aan het college was die al jaren op tafel lag. Dat het college daar laks in was, daar kan de raad niets aan doen. Het college was al die tijd, sinds november 2011, bezig dekking te zoeken in plaats van te melden wat er aan de hand was. Ik zou zeggen: wij kunnen met zijn allen ook dekking zoeken wanneer dit college de rit zou uitzitten.

De heer FRITZ: Wat betreft de PvdA gaat het vandaag niet over de vraag of het plan Stationsplein moet doorgaan. In de commissie hebben we al gezegd dat we willen dat het doorgaat. We vinden dat het plan voltooid moet worden, juist ook voor de bewoners van Haarlem-Noord. De heer Vrugt wil het graag schrappen, maar de bewoners van Haarlem-Noord willen dolgraag dat die fietsflat er nou eindelijk komt, zodat de rotzooi wordt opgeruimd. We zullen dus instemmen met het krediet. We kunnen niet anders. Ook gaat het vandaag niet over een enorm tekort dat we moeten oplossen. Gelukkig hebben de wethouders die hierover gaan ook voor een dekking gezorgd. Dat is op zich een

compliment waard. Dat is goed, maar wel een beetje laat. Volgens mij gaat het vandaag over drie onderwerpen. Ten eerste is dat het budgetrecht van de raad en de vraag of het college uit zichzelf geld uitgeeft. Ten tweede is dat het vertrouwen van de raad en de tijdige informatieverstrekking. Ten derde gaat het om risicomanagement, een punt dat we ook in de commissiebehandeling aan de orde hebben gesteld. Ik wil de drie punten kort langslopen.

Ten eerste het budgetrecht van de raad. Velen hebben daar al over gesproken. Volgens mij is het punt dat hierbij aan de orde is redelijk duidelijk: er is 2,6 miljoen euro uitgegeven zonder dat daarvoor een krediet is gegeven door de raad. Overigens gaat het niet om de 6 miljoen euro die iemand anders net noemde. Een deel van het krediet is gelukkig voor toekomstige zaken. Maar toch: dat is geld dat niet aan u ter beschikking is gesteld, college. Het kan dan niet zo zijn dat het college dat zomaar even uitgeeft. Nu kan ik me in een project dat zo lastig is als dit voorstellen dat je door moet. Misschien gaat er 10.000 of 20.000 euro overheen voordat je tijd hebt gehad om naar de raad te gaan. Het is inmiddels echter anderhalf jaar later en we hebben 2,6 miljoen euro te veel uitgegeven. Dan kom je echt aan het basale budgetrecht van de raad.

Een tweede punt is de informatieverstrekking aan de raad. Als dit nou het geval is en als het college en de wethouders nou niet in staat zijn om met een nieuw voorstel te komen, dan is het toch ten minste de bedoeling dat de raad hierover geïnformeerd wordt. Desnoods kan dat in vertrouwelijkheid. Bij andere projecten is dat gebeurd, maar bij dit project niet – ondanks vele vragen van onder andere mevrouw Van Zetten en de heer Vrugt. Steeds is gevraagd hoe het nou met dit project en de financiën daarbij zit. Het is extra schrijnend als de wethouders die daarover gaan in de commissie zeggen dat het eigenlijk ook een beetje de schuld van de raad is, omdat de raad het Prinsenvolwerk tegengehouden zou hebben. Dat was een project waarbij wij het meer dan een jaar over het Stationsplein hebben gehad. We hebben dat in meerdere vergaderingen aan de orde gesteld. Deze informatie had daarin dus gewoon met ons gedeeld kunnen worden. De wethouder die daarover ging – en daarom ben ik ook blij met de vragen die de VVD stelde – had ten minste aan de wethouder die wel over het Stationsplein ging moeten vragen hoe het er eigenlijk mee zat. Hij moest immers de raad overtuigen van de verkoop van het Prinsenvolwerk. Waarom is dat niet gebeurd? Een derde onderwerp dat daarmee te maken heeft, is het risicomanagement. Volgens mij is dit iets waar we het in de raad vaak over hebben gehad, ook naar aanleiding van rapporten van de Rekenkamercommissie. Je kunt een project als dit misschien niet uitvoeren zonder overschrijdingen. Dit soort grote projecten zijn risicovol. Breng dan de risico's op tijd goed in beeld en wees daar open en eerlijk over tegenover de raad. Als je zegt dat je er opeens achter komt dat de raad misschien niet instemt met de verkoop van iets wat de dekking vormt van het plan, namelijk de verkoop van het Prinsenvolwerk, omdat de raad 'opeens' wil dat Flinty's eerst verhuisd wordt, dan is dat buitengewoon slecht risicomanagement. De raad heeft dat namelijk al heel vaak aangegeven. De PvdA hoort graag het antwoord van het college op de vragen van de VVD. In de tweede termijn zullen wij ons oordeel vellen.

Mevrouw HOFFMANS: Er is al veel gezegd. Ik denk zo langzamerhand dat er misschien maar een manier is om dit in de toekomst te voorkomen. Dat is door gewoon een keer raadsbreed tegen het krediet te stemmen. Ik ben eigenlijk wel benieuwd wat er dan zou gebeuren. Het is wel heel erg vervelend om hierover telkens in herhaling te vervallen. Ook dit keer zijn wij hier te braaf voor, kan ik u vast melden. De stad is er wat betreft het Stationsplein in ieder geval niet mee gediend als wij tegen het krediet zouden stemmen. Ik wil het verder heel kort houden, want alles ligt al op tafel. Ik heb twee vragen. Als u zegt dat u dit niet wist, bent u het dan met mij eens dat u dit wel had kunnen en moeten weten? U zegt in uw brief dat u op grond van de feiten en omstandigheden vaststelt dat u ons eerder had moeten informeren. U zegt ook dat u nooit opzettelijk informatie voor ons hebt willen achterhouden. Dan rijst bij mij maar één vraag. Hoe kun je deze informatie nou toch per

ongeluk niet melden? Ik begrijp daar echt helemaal niets van. Het gaat om zo ontzettend veel geld. De feiten waren al eerder bekend en het is een heel belangrijk project voor onze stad. Als je dit niet expres hebt willen achterhouden, hoe zit het dan wel?

De heer SNOEK: Mevrouw Hoffmans zegt dat het vervelend is om steeds dezelfde plaat af te spelen. Zo ervaar ik dat ook. Zij vraagt zich af wat er zou gebeuren als we collectief tegen dit krediet stemmen. Mijn vraag is: welke instrumenten hebben wij dan als raad om in te grijpen, als keer op keer ons budgetrecht met voeten getreden wordt? Wat kunnen we wel, als we niet tegen een krediet kunnen stemmen?

Mevrouw HOFFMANS: U vraagt natuurlijk naar de bekende weg. Dat zijn moties van afkeuring en van wantrouwen.

De heer SNOEK: En als je dan al een motie van afkeuring hebt ingediend over dit thema, wat rest je dan nog?

Mevrouw HOFFMANS: Ik moet eerlijk bekennen dat ik best begrijp waarom u dit vraagt. Tegelijkertijd ben ik van mening dat we er niets mee opschieten om het hele college nu weg te sturen. Ik denk dat we er daarmee niet op vooruitgaan. Ik ben het echter met u eens dat dit echt een grote en fundamentele omissie is. Als dit een keer gebeurt, is dat slechts één keer. Wat me nog het meeste stoort, is dat dit niet de eerste keer is. Ik zou er bijna achteraan willen zeggen dat ik vrees dat dit niet de laatste keer is, maar dan zou ik hier echt voor niets zitten. Dat zal ik mezelf en u dus niet aandoen.

De heer SCHRAMA: Ik begrijp uw betoog, maar ik verbaas mij erover dat u zegt dat wij geen keus hebben. U bent gekozen als volksvertegenwoordiger. Als je als vertegenwoordiger goed wilt functioneren, moet je toch handelen als het college zwak functioneert. U kunt wel zeggen dat we er niets mee opschieten, maar dat is een politieke uitspraak en niet een uitspraak van een volksvertegenwoordiger.

Mevrouw HOFFMANS: Ik heb helemaal niet gezegd dat wij geen keuze hebben. Wij maken heel bewust de keuze om wel in te stemmen met het krediet en het voltallige college niet naar huis te sturen. Dat heb ik net ook uitgelegd. Ik heb net ook al gezegd dat ik wel met de gedachte speelde om gewoon eens een keer niet in te stemmen.

Mevrouw VAN ZETTEN: U hebt het ons niet gemakkelijk gemaakt. Dat is een van de eerste dingen die in mijn hoofd opkomt. Het is een zeer lastig dossier met een ongelukkige geschiedenis. Het is ook erg moeilijk aan de Haarlemmers uit te leggen, omdat het zo'n ingewikkeld en verknoopt project is geweest. Ik moet zeggen dat ik de toon heel erg bitter vind. Ik wil in ieder geval zeggen dat het een compliment waard is dat we nog zo veel subsidie hebben binnengesleept. Dat is in de eerste plaats een compliment aan de ambtenaren en uiteraard ook aan het college. Ik hoop ook dat we deze bedankjes in het kader van de goede verhoudingen aan het provinciehuis zullen doorgeven. Het is namelijk niet in de laatste plaats ook aan de gedeputeerde te danken dat we extra geld hebben gevonden voor dit project. Eerlijk gezegd zou het het college ook sieren om de raad te bedanken, want dankzij ons gezeur – want zo lees ik daarover in de brieven – hebben we 900.000 euro verdiend met de BIRK-subsidie. De raad heeft de wethouder hiervoor immers naar het ministerie gestuurd. Ik heb de volgende vraag. Wij lezen in de stukken dat dit nog niet bestuurlijk bekrachtigd is. Hoe zit het met de bestuurlijke bekrachtiging van deze subsidie? Er is al heel veel gezegd over het budgetrecht van de raad. Ik wacht dan toch maar even het antwoord van het college af. Daar laat ik het even bij.

Mevrouw DE LEEUW: Ik zal de kredietaanvraag steunen, omdat het project gewoon moet doorgaan. Het geld is al uitgegeven, dus in wezen staan we voor een voldongen feit. De manier waarop dit ons gebracht is, daar zijn geen woorden voor.

De VOORZITTER: Het college gaat nu schorsen.

[schorsing]

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering. Als voorzitter van het college wil ik graag reageren op de motie van wantrouwen en op twee van de vragen die door de VVD zijn gesteld.

De heer VAN HAGA: Er zijn vier vragen door de VVD gesteld en twee door GroenLinks. Burgemeester SCHNEIDERS: Twee vragen van de VVD zullen door mij worden beantwoord en twee door wethouder Cassee.

De heer VAN HAGA: Er zijn ook twee vragen door mevrouw Hoffmans gesteld.

Burgemeester SCHNEIDERS: Dat klopt. Allereerst de motie van wantrouwen. Terecht wordt in die motie aandacht gevraagd voor het feit dat de raad eerder geïnformeerd had moeten worden. Over het feit dat dat niet is gebeurd, is al eerder een motie ingediend. Dat is strijdig met de spelregels zoals we die hier hebben afgesproken, omdat het budgetrecht van de raad niet ten volle kan worden uitgeoefend. Dat hoort niet en dat had niet mogen gebeuren. En waarom is dat dan niet gebeurd? Dat is de vraag die aan het college gesteld is. Wist het college dit? En zo nee, had het college dit dan niet moeten weten? Ik kan u zeggen dat het college dit niet precies wist. Dat heeft alles te maken met de manier waarop je binnen een college met elkaar werkt. Je werkt op basis van onderling vertrouwen, waarbij portefeuillehouders in hoge mate zelfstandig functioneren, zij het natuurlijk altijd in het collectief van het college. Uiteraard worden daarbij ook zaken besproken die in de raad en de raadscommissies aan de orde geweest zijn.

Een veel belangrijkere vraag, die met name door mevrouw Hoffmans gesteld is, is of het college dit dan niet had moeten weten. Het antwoord daarop is ja. U hebt daar gelijk in. Wij hadden dit wel moeten weten. Wat ons betreft is er dus geen sprake van het bewust niet informeren, het achterhouden van informatie of het bewust proberen om het budgetrecht van de raad te omzeilen. Het is echter gebeurd. We hebben ons dat aangetrokken en daarvoor zijn ook excuses aangeboden. Wij hadden dit moeten weten en daarop hadden we moeten acteren. Dan twee vragen van de VVD. Had het college moeten ingrijpen? Ja, mijnheer Van Haga, dat had we moeten doen als we beter op de hoogte waren geweest. Als ambtenaren in problemen komen omdat ze zeer loyaal zijn aan een wethouder en weten dat bepaalde zaken eigenlijk gemeld zouden moeten worden vanwege het goed functioneren van het democratisch proces, dan moet dat altijd kunnen. Het is goed als we dat inderdaad nog eens bespreken. Er is een grote analogie met een klokkenluidersregeling. Het is belangrijk dat zaken in ieder geval gemeld kunnen worden opdat blokkades in het functioneren van het democratisch proces in de toekomst niet meer zullen voorkomen. Ik geef graag het woord door aan wethouder Cassee.

De heer JONKERS: Ik heb nog een vraag. U zegt dat het college niet precies op de hoogte was. In november 2012 is het vervolgekrediet voor het Stationsplein besproken in het college. Dat is toen in de commissie aangehouden. Was u ook daarna nog niet op de hoogte?

Burgemeester SCHNEIDERS: Wij waren wel op de hoogte. Ik geloof echter niet dat het veel zin heeft om het hele proces feit voor feit door te lopen, want dat is in de commissievergadering en in brieven al aan de orde geweest. De kern van de zaak is dat er toen ook nog heel veel andere zaken speelden, zoals de verkoop van het Prinsenbolwerk, de huisvesting van Flinty's en de aanleg van de Dolhuisbrug. Dat heeft onze aandacht afgeleid. Was dat goed? Nee.

De heer JONKERS: Maar voor de helderheid: vanaf dat moment was het college dus wel op de hoogte van de overschrijdingen?

Burgemeester SCHNEIDERS: Ja. Net zoals de raad dat was.

De heer JONKERS: Nee, dat waren wij pas in maart 2013. Maar dank u voor het antwoord.

Burgemeester SCHNEIDERS: Het stuk is in 2012 in de commissie besproken, heb ik begrepen.

De heer JONKERS: Toen is het stuk aangehouden. Het is daarvoor wel in het college

besproken. In de commissie is het niet besproken.

Burgemeester SCHNEIDERS: Het stuk is toen aangehouden omdat er problemen ontstonden rondom de verkoop van het Prinsenvolwerk en de huisvesting van Flinty's.

De heer JONKERS: Het college was dus op de hoogte van de overschrijding.

Burgemeester SCHNEIDERS: De portefeuillehouder heeft toen gezegd dat hij op zoek zou gaan naar dekking.

Wethouder CASSEE: De kern is wat mij betreft de suggestie van de heer Van Haga dat het hier zou gaan om een gemeenschappelijk dossier, waarbij wij gelijk optrokken in het project Stationsplein. Voor de goede orde: ik ben vanuit mijn verantwoordelijkheid voor het vastgoed betrokken geraakt bij het project Stationsplein. In de verknoppingen waar we allemaal zo'n intense afkeer van hebben, was de opbrengst van het Prinsenvolwerk mede bedoeld als dekking van de kosten van het Stationsplein. Het Stationsplein is een project dat vele jaren heeft gelopen en dat tal van deelprojecten en scopewijzigingen heeft gekend. Ik nam daar niet anders dan als krantenlezer kennis van. Kortom: de suggestie dat wij voortdurend gezamenlijk zijn opgetrokken om van het Stationsplein een succes te maken, is een misvatting. Het enige punt waarin wij gezamenlijk zijn opgetrokken, is in onze gang richting het departement nadat het Prinsenvolwerk wel of niet zou worden verkocht. De vraag was of de BIRK-subsidie – toevallig ook deel van mijn portefeuille – aan de orde was. Wethouder Van Doorn en ik zijn toen samen naar Den Haag gegaan om te proberen de BIRK-subsidie te behouden, ook als het Prinsenvolwerk later dan de fatale termijn zou worden verkocht. Die relativering wilde ik even aanbrengen.

De heer VAN HAGA: Ik begrijp dat u het graag zo ziet dat u er slechts zijdelings bij betrokken bent geweest. In uw eigen brief spreekt u echter over "de beide betrokken portefeuillehouders". Natuurlijk gaat het over de BIRK-subsidie en het Prinsenvolwerk, maar beide betrokken portefeuillehouders hadden neem ik aan regelmatig overleg over dit onderwerp, voortdurend en jarenlang.

Wethouder CASSEE: Nee. Wij hadden overleg over het wel of niet doorgaan van de verkoop van het Prinsenvolwerk, en verder niet.

De heer VAN HAGA: Dan denk ik dat we uitkomen bij de vraag van mevrouw Hoffmans: had u dat overleg op een gegeven moment niet toch moeten voeren? De vergelijking die zich bij mij opdringt, is dat het huis van de buurman in brand staat. U zegt dan dat u hebt afgesproken dat hij het huis gaat blussen. Als het helemaal is afgebrand, zegt u dat het niet uw probleem was omdat u er maar zijdelings bij betrokken was.

Mevrouw HOFFMANS: Ik neem toch aan dat als je samen naar Den Haag gaat om een subsidieaanvraag te doen, je het financiële plaatje compleet hebt. U bent er toch met zijn tweeën naartoe gegaan en u legt daar dan toch een financieel plaatje neer?

Wethouder CASSEE: Nee. Wij zijn naar Den Haag gegaan omdat een BIRK-subsidie was toegekend op basis van een impuls in de ruimtelijke kwaliteit. Die ging uit van de verkoop van het Prinsenvolwerk en van herontwikkeling. Die stond ter discussie omdat hier discussie ontstond over de vraag of we het al dan niet tegen die prijs moesten slijten. Wij zijn naar Den Haag gegaan om te vragen of het voor de impuls ruimtelijke kwaliteit nodig was om het pand te verkopen en te herontwikkelen, of dat we ook de buitenkant mochten opschilderen. Dat was de vraag; niet meer en niet minder. Over de vraag of er natuursteen uit China is gekomen, hebben wij het onderweg niet gehad.

Mevrouw HOFFMANS: Ik heb het niet over natuursteen uit China. Het klinkt nu alsof u ons verwijt dat wij over details zitten te morren. Dat is volgens mij in dit debat niet aan de orde. Toen u naar Den Haag ging, wist u dat het Prinsenvolwerk minder zou opbrengen dan u had gehoopt. Je gaat dan toch rekenen? Je bedenkt dan toch hoe groot het tekort is?

Wethouder CASSEE: De discussie over de vraag of de opbrengst van het Prinsenvolwerk tegenviel, hadden we al lang en breed gevoerd. Dat de opbrengst tegenviel, wisten we namelijk al. Wij wisten van collega Van Doorn dat hij bezig was om elders extra subsidies

binnen te halen als dekking voor het kredietvoorstel. Dat was wat ons betreft op dat moment voldoende. Niet meer en niet minder. Om het even helemaal scherp te formuleren: in 2008 is ooit de kredietaanvraag gedaan, voor 25 miljoen euro. Toen werd de geruststellende zekerheid gegeven dat we het daar niet voor zouden kunnen doen, maar dat er later een aanvullende kredietaanvraag zou moeten komen. Dat was al bekend. Dat is dus ook geen nouveauté. Die ontwikkeling liep dus. Wat is er nou in de informatievoorziening fout gegaan? Niet het feit dat er nog een kredietaanvraag moest komen, want dat wist iedereen of had iedereen kunnen weten. Op een gegeven moment zijn er echter aanvullende opdrachten verstrekt en is er meerwerk gedaan. Dat lijstje heb ik u in juli van dit jaar gegeven. Daarin staat precies om welke bedragen het ging. Die overschrijdingen hadden gemeld moeten worden. Wanneer heeft het college daar kennis van genomen? Eind juni, of begin juli. Op enig moment hebben wij, na het vertrek van wethouder Van Doorn, een ambtelijke conceptnota tot ons gekregen. Binnen 72 uur hebben we die aan u gegeven, met daarbij de mededeling dat dit de feitelijke stand van zaken en de overschrijding op het meerwerk was. Ook hebben we daarbij ons excuus aangeboden, omdat we u dat eerder hadden moeten melden. Dat is wat er feitelijk gebeurd is.

Mevrouw HOFFMANS: Ik vind het heel spijtig, maar ik blijf het onbegrijpelijk vinden. De kredietaanvraag was bekend, net als de hoogte van het bedrag dat nog gevraagd werd. Je weet dan dat het Prinsenbolwerk minder gaat opbrengen dan we hadden gehoopt. Ik vind het dan toch onbegrijpelijk dat je op dat moment geen totaalplaatje maakt van wat je nog nodig hebt.

Wethouder CASSEE: Dat is nou precies waar we het over hadden en ook precies wat de voorzitter net zei. Dat is wat wij op enig moment hebben gekregen, eind juni of begin juli van dit jaar. Toen kregen we de details, niet eerder.

De heer FRITZ: Volgens mij is dit goed uitgediept. Wat mij verbaast, is het volgende. Bijna wekelijks is door D66 in de commissie gevraagd hoe het nou zat met de financiën. Meestal was wethouder Van Doorn daarbij niet aanwezig, want hij was nu eenmaal vaak bij de commissie Beheer. U zei dan altijd dat u het zou doorgeven in het actualiteitenronde aan het begin van het collegeoverleg. In uw woorden: “Ik zal het als postillon d’amour overbrengen.” Hebt u nou nooit aan wethouder Van Doorn gevraagd hoe het nou eigenlijk zat met die financiën? Elke week kwam u weer met een vraag van mevrouw Van Zetten of iemand anders. Hebt u nou nooit gevraagd hoe het zat? Dat verbaast mij.

Wethouder CASSEE: Om in uw terminologie te blijven: op enig moment bekoelde in de rondvraag de liefde. Ik heb toen natuurlijk gezegd: “Beleef ik het nou nog, of hoe zit het? Klopt het nou, of klopt het nou niet?” Steevast was het antwoord dan dat het nog maar even zou duren en dat de boel dan op orde zijn en het voorstel compleet. Dat is hoe het is gegaan. Als u mij op de man af vraag of ik dat nooit gedaan heb, is het antwoord ja.

De heer REESKAMP: U spreekt zelf een mea culpa uit met betrekking tot de overschrijding. In het college wordt op een bepaald moment geconstateerd dat de dekking een probleem oplevert. De voormalig portefeuillehouder zegt dan dat hij op zoek gaat naar dekking. Wethouder Cassee bevestigt die lezing. Kennelijk is dat ook binnen het college, net als in de raad, anderhalf jaar lang een niet afgesloten financieel verhaal gebleven. Mijn aanvullende vraag is dan of er niemand in het college is geweest die zich daar zorgen over heeft gemaakt. Iemand is op zoek naar dekking. Ondanks de vragen van wethouder Cassee hoorde u al anderhalf jaar niets. U kent de budgetregels, want daarmee wordt u bijna jaarlijks om de oren geslagen. Is er nou niemand in het college – en ik kijk niet alleen naar wethouder Cassee, maar ook naar de voorzitter en de wethouder Financiën – die zegt: jongens, het is een groot project en we gaan met zijn allen de bietenbrug op? Is er niemand die zegt: mijnheer Van Doorn, ik wil gewoon dat hier volgende maand cijfers liggen? De betrekkelijke zelfstandigheid en het vertrouwen over en weer kennen toch ook grenzen van redelijkheid?

Wethouder CASSEE: Ja. Ik heb u net al gezegd dat ten aanzien van dit dossier op enig moment, en niet alleen bij mij, de liefde bekoelde. Op enig moment ontstaat er dan een situatie waarin wordt uitgesproken dat er behoefte is aan meer duidelijkheid dan er tot dan toe gegeven is. Volgens mij is dit hoever ik kan gaan binnen de mores die binnen het college gebruikelijk zijn.

De heer VAN HAGA: Ik ben dan toch benieuwd waar uw grens ligt, mijnheer Cassee. Ik kan mij voorstellen dat de liefde op een gegeven moment bekoelt. Bij mij zou dat na twee of drie weken zijn. U hebt er echter anderhalf jaar over gedaan, waarbij u telkens vroeg naar de stand van zaken. Die liefde bekoelde wel erg langzaam. Wat vindt u een normale termijn waarbinnen u de verantwoordelijk oppakt om dan wel tegen uw collega-wethouder op te treden?

Wethouder CASSEE: Laat ik volstaan met de mededeling dat mijn frustratietolerantie kennelijk groter is dan die van u.

De heer VRUGT: Zoals collega Reeskamp terecht opmerkt, geldt die waakzaamheid die je binnen anderhalf jaar zou mogen verwachten – en ik onderschrijf wat de heer Van Haga daarover zegt – ook voor de portefeuillehouder Financiën en de voorzitter van het college. Mij lijkt het eigenlijk redelijk als ook zij hier antwoord op geven. Misschien hebben zij weer een andere tolerantiegrens. Je weet het niet.

De heer SCHRAMA: Ik wil nog iets aanvullen. Het gaat niet om de vraag of het college een hoge of lage tolerantiegrens heeft. Het gaat erom dat ze de zaak goed besturen. Dat is een andere zaak. Daar wil ik de nadruk op leggen. Je moet de stad behoorlijk besturen. Daarvoor is een aantal regels opgesteld. Eén daarvan is dat je de raad goed informeert. Over de inhoudelijke zaak zijn we het eens. Het gaat erom hoe het proces verlopen is. Op die vragen wil ik een antwoord, en ik hoef niet te weten hoe hoog uw tolerantiegrens zou zijn. Wethouder CASSEE: De vraag is op welk moment je als collega ingrijpt. Dat de stad goed bestuurd moet worden en dat u goed geïnformeerd moet worden, daarover verschillen wij niet van mening. Als er iets fout gaat, ben ik de eerste om dat toe te geven en daarvoor mijn excuses aan te bieden. In het college ben je op basis van vertrouwen aan het werk. Er kan op een gegeven moment een situatie ontstaan waarin je twijfelt of het nou wel klopt. Du moment dat je binnen het college uitsprekt dat je het niet vertrouwt, heb je een vertrouwenscrisis. De vraag is dus hoelang je daarmee doorgaat. Dat is een vraag waar het college behoorlijk de tijd voor neemt. Ik denk dat dat past bij de zorgvuldigheid die hoort bij de samenwerking.

De heer VAN HAGA: U kunt toch niet beweren dat een periode van anderhalf jaar de kwalificatie zorgvuldig verdient?

Wethouder CASSEE: U doet nou net of in januari 2012 alle details bekend waren. Wat we nou net zeggen, is dat de opbouw van die posten, de extra subsidies die zijn binnengekomen, de verandering van de scope waarover met de raad gecommuniceerd is, het bijstellen van projecten ...

De heer VAN HAGA: Dat is allemaal bekend. Daar gaat het niet om. Het gaat erom dat de overschrijding zich in het vierde kwartaal van 2011 voordeed. Het college wist niet precies hoe het zat, maar u zat het dichtst bij het vuur. U hebt er anderhalf jaar over gedaan om daar melding van te maken. Ik vind dat inderdaad heel erg lang.

Wethouder CASSEE: U blijft dezelfde foute veronderstellingen als feiten presenteren. Dat moet u niet doen. Achteraf is vastgesteld dat met het boeken van journaalposten in het vierde kwartaal van 2011 een begin is gemaakt met de administratie van alle posten. Vervolgens is er in 2012 een aantal aanvullende dingen gedaan. U zegt dat ik de zaak anderhalf jaar heb laten lopen. Nee; dat was dus een project in progress. U zegt dat ik daar als eerste bovenop zat. Nee; ik verkoop alleen maar Prinsenbolwerk 3. Ik zit helemaal niet bovenop het Stationsplein, maar op de verkoop van Prinsenbolwerk 3.

De heer VAN HAGA: Hoor ik u nu zeggen dat er verkeerde journaalposten zijn geboekt?

Wethouder CASSEE: Nee. Ik zeg alleen dat er journaalposten zijn geboekt en dat er een project in progress was. Er zijn uitgaven gedaan en extra subsidies binnengekomen. Er zijn extra doelstellingen en projecten geformuleerd. Dat gebeurde allemaal in de commissie Beheer en niet in de commissie Ontwikkeling, en dat ging opgewekt voort. Ik zat daar dus niet als meest betrokken portefeuillehouder bij, maar als een van de collegeleden. Niet meer en niet minder. Ik was primair verantwoordelijk voor de verkoop van het Prinsenvolkwerk. Als u mij op dat punt aanspreekt en zegt dat ik u onvolledig heb geïnformeerd – prima. Voor het Stationsplein draag ik echter niet meer dan een collegeverantwoordelijkheid. Dat is al heel mooi, maar dat is een collectieve verantwoordelijkheid voor het totaal.

De heer VRUGT: Het is absoluut niet reëel om uitsluitend wethouder Cassee te bevragen. Ik vind het heel reëel dat op zijn minst ook de voorzitter – die zojuist al niet helemaal op de hoogte bleek te zijn – en de portefeuillehouder Financiën hier aangeven of ze het zelf redelijk vinden dat ze het zo lang hebben laten lopen.

De VOORZITTER: Wacht even, mijnheer Vrugt. We zijn nu bezig met een interruptiedebatje.

De heer VRUGT: Ik dacht dat dat inmiddels wel uitgekauwd was. U mag best nog een tijdje doorgaan, maar ik sta erop dat ik hier van u en van de wethouder van Financiën een reactie op krijg.

De VOORZITTER: Waarom zou u die niet krijgen?

Wethouder CASSEE: Ik wil me nog best een aantal keren herhalen. Wat mij betreft dan nog de afrondende opmerking over het feit dat er geen sprake is van een gecombineerde portefeuille Stationsplein. Wij hadden daarin eigen verantwoordelijkheden. Ik loop niet weg voor mijn collegeverantwoordelijkheid ten opzichte van het totaal. Laat daar geen misverstanden over bestaan. Ik heb vijf dagen de portefeuille waargenomen. In die vijf dagen heb ik u een brief gestuurd, waarin ik de feiten heb gepresenteerd en excuses heb aangeboden waar dat gepast was. Ik loop daar niet voor weg. De suggestie dat wij vanaf eind november 2011 in detail op de hoogte waren van kredietoverschrijdingen en willens en wetens hebben verzuimd u dat te melden, werp ik echter verre van mij. Ik hoop dat ik dat voldoende helder heb kunnen maken.

De heer VAN HAGA: Mijn tweede vraag was of u een gezamenlijke verantwoordelijkheid heeft in de informatievoorziening naar de gemeenteraad. Mag ik concluderen dat uw antwoord daarop nee is?

Wethouder CASSEE: Het college heeft een verantwoordelijkheid richting de raad. In die zin: ja. Maar die verantwoordelijkheid had ik niet als tweede portefeuillehouder naast de heer Van Doorn.

De VOORZITTER: Er is een aanvullende vraag gesteld aan de voorzitter en aan wethouder Mooij.

Wethouder MOOIJ: Ik denk dat er twee aspecten aan de vraag verbonden zijn. U vroeg of er een specifieke verantwoordelijkheid is van de portefeuillehouder Financiën. U vroeg echter ook meer algemeen hoe je op dit soort zaken reageert. Zoals u weet, heb ik in verschillende bestuurlijke functies wat ervaring in het aanspreken van collega's. Daarmee zit het denk ik wel goed. Ik zal het u uitleggen. U vraagt wat ik de laatste anderhalf jaar gedaan heb. Dat moet ik even corrigeren. Ik ben hier nu een jaar. Laten we het dus maar tot dat laatste jaar beperken. Hoewel ik niet de bovenmeester ben van mijn collega's, heb ik vanuit de portefeuille Financiën een specifieke verantwoordelijkheid voor zover ik informatie krijg, over alle mogelijke onderdelen, vanuit het ambtelijk apparaat. Ik moet afwegen of het noodzakelijk is die informatie met mijn collega's te delen. Als dat zo is, doe ik dat. Dat resulteert in het stellen van vragen. In zijn algemeenheid deel ik de standpunten die de voorzitter en wethouder Cassee hier naar voren hebben gebracht over de werkwijze in een college. Je werkt op basis van vertrouwen. Eerst moet je elkaar kunnen inschatten en moet je aan elkaar kunnen wennen. Op die basis werk je samen met je collega's en zo kijk

je of de informatie die je krijgt al dan niet correct is. Je gaat ervan uit dat dat zo is en dat je volledige informatie krijgt. Vanuit die basis hebben wij gereageerd op de gegevens die tot ons kwamen. Dat deed ik voor zover dat specifiek nodig was ook vanuit de portefeuille Financiën. Die vragen zijn dus gesteld. Dat heeft op een gegeven moment ook gevolgen gehad, zoals u weet. Dat is de werkwijze die je in een college moet volgen. Nogmaals: de wethouder Financiën kan in zekere zin een voorsprong in kennis hebben over financiële ontwikkelingen binnen de gemeente, vanwege de gegevens die hij uit het apparaat krijgt. Dat hoeft echter niet altijd zo te zijn. Op die wijze probeer je te functioneren. Dat heb ik in dit geval ook gedaan – niet anderhalf jaar lang, maar sinds eind 2012.

Burgemeester SCHNEIDERS: Eigenlijk heb ik daar niet zo veel aan toe te voegen. Dit onderstreept nog eens hoe de werkwijze in een college is. Zoals ik al zei, werk je op basis van vertrouwen. De wethouder van Financiën is niet de bovenmeester van de overige collegeleden. Zo zou ik ook willen zeggen, zonder u daarbij op de tenen te willen trappen, dat de voorzitter van het college ook niet de controleur van de wethouders is. De controle ligt bij de gemeenteraad.

De heer VRUGT: En die krijgt al die tijd geen antwoord.

Burgemeester SCHNEIDERS: Hoe werkt het in de praktijk? Dit soort zaken komen uiteraard gewoon langs in het college, of in de rondvraag. Op dat moment wordt daar uiteraard over gesproken. Dan wordt ook afgesproken hoe daarop gehandeld zal worden. Je komt dan uit bij het basisvertrouwen, op grond waarvan je ervan uitgaat dat het goedkomt. Dat is mede omdat dat in heel direct verkeer met een raadscommissie gestalte zal moeten krijgen. Het is dus niet zo dat ik als voorzitter van het college een wethouder op het matje kan roepen. Ik zou dat wel kunnen doen. Als uw vraag aan mij is om dat in de toekomst meer te gaan doen, is dat bespreekbaar. Dat is echter een beetje krom in het systeem zoals we dat nu kennen.

De heer SCHOUTEN: Als ik u goed beluister, kan dit de volgende keer weer gebeuren. Dat kan bij elk project, bij ieder van u, zonder dat een ander dat opmerkt.

Burgemeester SCHNEIDERS: Dat zal waarschijnlijk niet het geval zijn, omdat je natuurlijk ook leert. Zeker als zo'n dossier lastig en breed is en er allerlei extra zaken bijkomen, zal er van alle collegeleden extra aandacht moeten zijn. In reactie op de door u ingediende motie heb ik al gezegd dat het college dit inderdaad had moeten weten. Wij hadden daar actiever op moeten reageren. Nogmaals: dit alles in relatie tot de manier waarop je in een college werkt, op basis van een vertrouwensrelatie.

De heer SNOEK: U refereert aan vertrouwensrelaties en zegt dat het college dit had moeten weten. Voor allen hier aanwezig zal duidelijk zijn dat het hier gaat om verstoorde relaties. De heer Cassee zei al dat de liefde bekoelde. Er is onvoldoende openheid in het team. Ik hoor van geen van u reflectie op hoe het heeft kunnen gebeuren dat het team niet functioneert. Dat is leuk voor een teambuildingsactiviteit, maar nu gaat het om de centen van deze gemeenschap. Ik hoor u daar niet op reflecteren. Ik hoor u ook niet zeggen wat dit team gaat doen om te voorkomen dat het in de toekomst kan gebeuren dat één wethouder een dossier zo tegen zijn borst houdt dat de raad daar jaar in, jaar uit naar kan vragen, waarna u achteraf antwoordt dat de controlerende taak bij de raad ligt. Die controlerende taak, daar is obstructie op gepleegd. Dat komt doordat het team niet open functioneert. Wat gaat u daaraan doen?

Burgemeester SCHNEIDERS: Ik heb zojuist al gezegd dat wij ons dit aantrekken. We leren hiervan. Schroomt u de volgende keer dan ook niet om even te bellen naar de voorzitter van het college om te zeggen dat u er helemaal klaar mee bent.

Mevrouw HOFFMANS: Dit kunt u echt niet menen, wat u nu zegt. Er is ontzettend vaak aan de bel getrokken. Daar hoort u als voorzitter toch ook over? U kunt nu toch niet zeggen: schroom vooral niet om de volgende keer naar de voorzitter van het college te stappen? Er is naar u toe gestapt; er is naar het college toe gestapt.

Burgemeester SCHNEIDERS: Nee, er is niet naar mij toe gestapt.

Mevrouw HOFFMANS: Niet naar u persoonlijk, maar er zijn toch voortdurend vragen gesteld over dit dossier?

De heer REESKAMP: Tot in het presidium aan toe. Daar heeft de heer Visser aandacht gevraagd voor correcte procedures. Dat staat gewoon in de notulen.

Burgemeester SCHNEIDERS: Het presidium gaat over andere dingen dan hoogpolitieke kwesties.

De heer SNOEK: Dit gaat over hoe u als team functioneert. Of het nou in het presidium gebeurt of hier in de raad: het gaat erom dat wij het vertrouwen moeten hebben dat u het budgetrecht gaat respecteren. U kunt ons op dit moment niet eens het vertrouwen geven dat u weer als team in openheid gaat functioneren en elkaar gaat controleren binnen dat college.

Burgemeester SCHNEIDERS: Dat is dan misschien juist de andere kant: misschien is er wel iets te veel vertrouwen geweest, waardoor er wat dingen van de rails zijn gelopen waarop eerder had moeten worden geacteerd. Dat is precies wat ik hier nou net heb aangegeven. In die zin leren we er ook van.

Mevrouw VAN ZETTEN: Ik wil even teruggaan naar mijn technische vraag over de brief van 25 september. Ik hoor u allemaal spreken over het feit dat u “op enig moment” meer informatie wilde hebben. Mijn vraag concentreert zich op pagina 2. In juni werd vervolgens ook in het college gesproken over daadwerkelijke overschrijdingen op het krediet door uitvoering van meerwerk. Mijn vraag was vrij simpel. Op welke datum is dat geweest en wie waren daarbij betrokken? In de volgende zin staat namelijk: “Dit nieuwe element werd eerst eind juni ter kennis gebracht van het voltallige college.” Als ik dat zo lees, was het college eerst niet en toen wel voltallig. Welke dagen zijn dat geweest? Ik heb vanmiddag gewacht op een antwoord en heb gelezen dat u daar waarschijnlijk antwoord op zou geven.

Burgemeester SCHNEIDERS: Dat antwoord is net al door wethouder Cassee gegeven.

Mevrouw VAN ZETTEN: Ik heb helemaal geen antwoord gekregen. Welke collegedag was dat? We moeten niet vergeten dat er bij de kadernota nogal wat vragen van de raad lagen vanuit zijn controlerende functie. We vroegen hoe het stond met het Stationsplein en de Waarderweg. Op welk moment werd het u duidelijk dat er toch meerwerk was verricht? Had u dat op dat moment niet meteen aan de raad moeten melden? We waren in de week van de kadernota. Degene die hiervoor aansprakelijk was, was toen nog in dienst. Alles was dan misschien wat duidelijker geworden. Misschien kunt u daar nog even wat over vertellen.

Burgemeester SCHNEIDERS: Ik moet u eerlijk zeggen dat ik dat niet allemaal precies weet. Naar mijn mening is het zo. Op een gegeven moment was er een voorbereide brief. Die brief is niet in het college aan de orde geweest. Vervolgens trad wethouder Van Doorn af. Daarna kwam de brief wel in het college aan bod, toen wethouder Cassee de portefeuille tijdelijk waarnam. Op dat moment raakte ik – en ik weet zeker dat ik ook namens de collega’s spreek – op de hoogte van het feit dat er meerwerkposten waren waar geen dekking voor was. We hebben geprobeerd dat zo snel mogelijk recht te trekken, onder aanbidding van excuses. Dat had zo niet mogen gebeuren.

De heer JONKERS: De pijlen van de VVD richten zich met name op de heer Cassee. Hij geeft aan dat hij niet meer verantwoordelijkheid draagt op dit onderwerp dan elk ander collegelid. Deelt u zijn mening hierover?

Burgemeester SCHNEIDERS: Ik heb naar aanleiding van de motie van wantrouwen zojuist al gezegd dat er sprake is van een collectieve verantwoordelijkheid van het college voor de gang van zaken. Daar lopen we ook helemaal niet voor weg. Het was alleen prettig geweest als we ook als college wat beter geïnformeerd waren geweest. We zijn dus collectiever geweest. Zoals wethouder Cassee zojuist heeft gezegd, is het juist dat hij bij onderdelen van dat project wat nauwer betrokken is geweest. Dat betrof de verkoop van het Prinsenbolwerk en de huisvesting van Flinty’s.

De heer VAN HAGA: En de BIRK-subsidie.

Burgemeester SCHNEIDERS: En de BIRK-subsidie, ja.

De heer VAN HAGA: Ik constateer toch dat uw optimisme over het onderlinge vertrouwen ten koste is gegaan van het vertrouwen dat de raad heeft. Het kan zo zijn dat u het probeert breder te trekken, naar het hele college. Dat is heel begrijpelijk. Ik zit in de commissie Ontwikkeling. Het is echter wel zo dat in de commissie Ontwikkeling wekelijks aan wethouder Cassee, nota bene een betrokken portefeuillehouder, gevraagd is om een update. Die had via wethouder Cassee in het college moeten komen. Dat is misschien waarom het idee ontstaat dat het alleen aan wethouder Cassee ligt. Dat is wat dat betreft natuurlijk ook zo. De vraag wordt gesteld en dan wordt verwacht dat daar wat mee gedaan wordt. Als dat anderhalf jaar lang niet gebeurt, vraag ik me af hoe u daarvoor verantwoordelijkheid kunt nemen.

Burgemeester SCHNEIDERS: Dat is wel degelijk gebeurd. De precieze verklaring hiervoor kan ik niet geven. Het was zo mooi geweest als de heer Van Doorn hier nog was geweest, want dan had hij haar kunnen geven. Nogmaals: regelmatig is in het college gevraagd hoe het nou met het project zat. Ik zei net niet voor niks dat we het wel zo ongeveer wisten.

Misschien hadden we daar meer op door moeten vragen – vertrouwen is mooi, maar controle is misschien wel beter. Laat ik het dan maar zo zeggen. Wethouder Cassee heeft dit punt in ieder geval wel naar voren gebracht. Het is niet zo dat het college collectief op de hoogte was van het feit dat er geen dekking was voor de uitgaven voor meerwerk.

De heer SCHRAMA: Dank u voor deze korte uitleg. Wij horen uw verhaal, dat echt een excuus is voor hoe het gelopen is. Vindt u niet dat het belangrijkste punt is dat er in het college geen regie is? Er is geen regie. Deze grote dingen gebeuren. Wethouders kunnen dit doen en we hebben daar geen zicht op. Je zou bij grote zaken een goede regie hebben om ze te kunnen volgen en in de gaten te kunnen houden. Klaarblijkelijk is die er niet. Juist daarom plaatsen wij daar grote vraagtekens bij. We missen regie bij het college. Dat is ook de reden achter onze motie.

Burgemeester SCHNEIDERS: Daar is verder weinig twijfel over. Natuurlijk ligt de regie voor een belangrijk deel bij de voorzitter. Laten wij ook even onze zegeningen tellen en constateren dat er gelukkig ook heel veel dingen goed gaan in deze stad. Dat is allemaal mede te danken aan een bepaalde vorm van regie. Ook gaat er wel eens wat fout. Dat is hier dus gebeurd. Laten we dat echter niet veralgemeniseren, alsof er helemaal geen regie meer is in dit college. Dat is echt onjuist. En verder, wat betreft die regie: wethouders werken in hoge mate zelfstandig, samen met hun ambtenaren, aan projecten. Op het moment dat daarin besluitvorming aan de orde is, komen die natuurlijk allemaal langs in het college. Dan is er ook een afstemmingsmoment, met regie. Niet alles wat gedurende een project gebeurt, wordt echter elke dinsdag aan de colleegetafel besproken. Zo is de praktijk nu eenmaal niet.

De heer JONKERS: Wat het afstemmingsmoment inderdaad in november 2012?

Burgemeester SCHNEIDERS: Toen was helder dat er een tekort was, bij iedereen.

De heer SNOEK: In reactie op de vraag van de heer Schrama doet u het voorkomen alsof het een incident was waarbij er geen regie was. De kern is echter dat er geen vertrouwen in de onderlinge samenwerking was, en dat juist het werken als team geschaad werd. Dat was niet één moment, maar dat is iets wat zich in anderhalf jaar heeft opgebouwd. De heer Cassee zegt daarbij dat de liefde weg was. Daar gaat het om, om hoe u als team samenwerkt. Dit was geen incident, maar een situatie die een jaar duurde.

Burgemeester SCHNEIDERS: En wat wilt u daarmee zeggen?

De heer SNOEK: U doet de vraag van de heer Schrama af alsof sprake was van een incident. Ik wil u vragen om erop te reflecteren dat het geen incident was, maar iets van een langere periode. Daarin heeft u als team de onderlinge samenwerking losgelaten.

Burgemeester SCHNEIDERS: Dat is niet zo. Er is heel lang prima samengewerkt. Op een

gegeven moment is er wel wat erosie ontstaan. Dat kwam ook door gebeurtenissen in deze zaal. En dan is het lastig. Weet u wat het bijzondere is aan teams, wat zeker geldt voor dit team? Drieënhalve jaar geleden kwam er een team van mensen die elkaar volstrekt niet kenden en die gingen samenwerken. Dat gebeurde overigens in een heel lastige periode, met veel financiële tegenwind, transities en bezuinigingen. Natuurlijk vraagt dat veel van een team. Gelukkig is dat eigenlijk voor een heel groot deel heel goed gegaan, maar niet op alle fronten.

De heer SNOEK: Ik gun het de stad dat er volgend jaar weer echt een team komt.

Burgemeester SCHNEIDERS: Ja, dat gun ik de stad ook.

De heer VRUGT: En dan eentje zonder enige vorm van erosie. We hebben het hier natuurlijk niet over een project waarbij we even een speeltuintje gaan opknappen, maar over een van de grootste projecten van deze periode.

Burgemeester SCHNEIDERS: Zou het dan ook een idee zijn, als zo'n team gevormd wordt, om daar ook eventjes met elkaar over te spreken? Om bijvoorbeeld ook eens aan de voorzitter te vragen – tenminste, ervan uitgaande dat ik er dan nog zit, want ik weet natuurlijk niet hoe het met die motie van wantrouwen afloopt – hoe de samenstelling van zo'n team dan zou moeten zijn? Wat voor soort mensen zouden erin moeten zitten om het ook als een team te kunnen laten functioneren?

De heer VRUGT: Dat is een interessant afgeleide, maar volgens mij gaat het daar nu niet om. Los van deze discussie wil ik graag nog een antwoord op de enige concrete vraag die ik gesteld heb. Zijn we er met het krediet dat nu gevraagd wordt? Het project loopt namelijk nog. Is dit afdoende? Ik wil daar graag een concreet antwoord op.

De VOORZITTER: Het lijkt mij dat die vraag door de portefeuillehouder beantwoord moet worden.

De heer SNOEK: Met uw opmerking wekt u de suggestie dat, als u aan het begin van deze coalitievorming gevraagd was naar uw mening en uw advies over de vorming van dit college, er een ander college had gestaan dat beter als collectief had kunnen werken. Heb ik u dan verkeerd verstaan?

Burgemeester SCHNEIDERS: U bent er altijd ontzettend goed in om op allerlei manieren door te redeneren. Laat ik het zo zeggen: het kan helpen. Maak maar eens een vergelijking met het bedrijfsleven. Er is niet één team dat op zo'n manier wordt samengesteld.

Misschien kan het helemaal geen kwaad om dat eens samen te doordenken. Het is best wat als er ineens een nieuw team aantreedt, met toen nog drie wethouders van buiten, die elkaar helemaal niet kenden en van wie een aantal ook helemaal niet bekend was met de stad. Dat is inderdaad een afgeleide, maar het zijn misschien niet de beste uitgangspunten om te starten. Misschien is het wel goed om binnenkort nog eens met elkaar te praten over hoe je dat beter kunt doen.

De heer VRUGT: Had u er dan vanaf dag één geen vertrouwen in? Met terugwerkende kracht klinkt het een beetje zo.

Burgemeester SCHNEIDERS: Nu moet u het niet gekker maken dan het is.

De heer VRUGT: Maar dat is toch een beetje wat ik proef in wat u zegt.

Burgemeester SCHNEIDERS: Nu zitten we helemaal op een zijspoor. Ik wil er verder eigenlijk ook niet op ingaan. Het kan geen kwaad, als u mij aanspreekt op regie en teamvorming, om alsjeblieft als voorzitter ook enige zeggenschap of invloed te mogen hebben op de samenstelling van zo'n team. Dat is een zijspoor en daarom houd ik er nu ook over op.

Wethouder MULDER: De heer Vrugt vroeg of we er hier nu mee zijn. Dat is natuurlijk een heel dubbele vraag. In de nota kunt u ook zien dat het krediet toereikend moet zijn voor wat we nog aan de noordkant van het station gaan doen. Als u nu vraagt of ik kan garanderen dat we er hier nu mee zijn, dan herinner ik me die vraag uit het begin van deze coalitieperiode. Ik ga dat natuurlijk niet garanderen. Er kan immers altijd iets gebeuren wat

we nu nog niet weten en wat ons straks opbreekt. We moeten dat dan helaas ook weer bij u neerleggen. Ik ga u dus niet garanderen dat we er nu zijn, want dat zou onverantwoord zijn. Mevrouw VAN ZETTEN: Ik heb nog geen antwoord gekregen op mijn vraag. De BIRK-subsidie is nog steeds niet bestuurlijk bekrachtigd. Twee wethouders zijn toch in januari al bij het ministerie geweest. Hoe staat het daar nu mee? Dat is toch wel een fiks risico.

Wethouder CASSEE: Net als in de commissie kan ik u melden dat de verkoop van Prinsenvolwerk 3 nog niet definitief is. Zodra dat het geval is, krijgen wij de bestuurlijke bevestiging. Die hebben we nu echter nog niet.

De heer SCHRAMA: Ik wil nog even ingaan op de vraag van de Actiepartij en het antwoord daarop. Het antwoord daarop is dat we het niet weten. Zou het niet omgedraaid kunnen worden? Zou het college een gegeven budget niet een keer kunnen limiteren? Er is niet meer geld. Wat er ook gebeurt: we mogen er niet overheen gaan. Limit, punt uit. En niet van: we zien wel, en er kunnen tegenvallers komen. Nee: er mogen geen tegenvallers komen. Je hebt daar geen geld voor. Geen overschrijdingen dus.

De heer VAN HAGA: Ik zou graag even vijf minuten willen schorsen.

De VOORZITTER: Akkoord. Ik schors de vergadering. Daarna gaan we naar de tweede termijn van de raad.

[schorsing 22.45 – 23.00 uur]

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering.

De heer VAN HAGA: We hebben de antwoorden van de wethouder en de burgemeester gehoord. Daaruit blijkt dat het college niet precies op de hoogte was en dat het ons niet bewust verkeerd heeft geïnformeerd. Het college had op de hoogte moeten zijn en had moeten ingrijpen. Feit blijft dat de raad niet tijdig geïnformeerd is. Feit blijft ook dat er twee wethouders bij dit project betrokken waren. Feit blijft ook dat de hoofdverantwoordelijk wethouder, wethouder Van Doorn, hier niet meer op kan worden aangesproken, hoe jammer dat ook is. Feit is ook dat collegiaal bestuur niet als excuus kan dienen voor onoplettendheid bij het disfunctioneren van een collega. Wat ons betreft gaat het te ver om wethouders die helemaal niets te maken hebben met het Stationsplein hier mede op aan te spreken, ongeacht het feit dat u hier een grote poging toe hebt gedaan. Feit is ook dat er in deze coalitieperiode grote stappen in Haarlem gezet zijn waar we trots op kunnen zijn. Het beeld mag niet ontstaan dat echt alles verkeerd gaat, want dat is niet zo. Integendeel: er gaat heel veel goed. Ik wil ook de heer Cassee daarbij een pluim geven, want er gaat heel veel goed in de portefeuille Vastgoed. Op dit dossier is echter een scheve schuif gereden. Het is niet mogelijk om het niet informeren van de raad zomaar te laten passeren alsof er niets aan de hand is. Ik vind echt dat we als gemeenteraad geen knip voor de neus waard zijn als we dat wel zouden doen. Daarom dient de VVD samen met GroenLinks en de PvdA de volgende motie in.

Motie 12.2: Stationsplein – informatie te laat naar de raad

“De Haarlemse gemeenteraad, in vergadering bijeen op 26 september 2013, constaterende dat:

- in het vierde kwartaal van 2011 het beschikbare budget voor het Stationsplein was overschreden;
- er op dat moment voor gekozen is om eerst naar dekking te zoeken in plaats van de gemeenteraad te informeren;
- de gemeenteraad uiteindelijk anderhalf jaar later pas is geïnformeerd;

overwegende dat:

- de gemeenteraad alleen zijn controlerende functie kan uitoefenen als hij naar behoren

26 september 2013

- wordt geïnformeerd;
 - er twee wethouders betrokken waren bij dit project, te weten wethouder Van Doorn en wethouder Cassee;
 - wethouder Van Doorn inmiddels geen wethouder meer is;
- besluit:
- zijn afkeuring uit te spreken over het feit dat wethouder Cassee de gemeenteraad te laat heeft geïnformeerd;
- en gaat over tot de orde van de dag.”
- Ondertekend door: de VVD, GroenLinks en de PvdA.

Voor het overige kan ik melden dat wij wel akkoord zullen gaan met het verstrekken van het krediet.

Mevrouw VAN ZETTEN: Ik wil even interrumpen. We hebben net het hele college in actie gezien. De vraag is waarom de heer Van Haga zich alleen op wethouder Cassee richt. De burgemeester heeft aangegeven dat er geen sprake is geweest van het bewust niet informeren van de raad en dat wethouder Cassee het altijd breder heeft getrokken en de informatie heeft doorgegeven in het college. Dit betekent in feite dat u ook geen vertrouwen heeft in de burgemeester. Bovendien zijn in het verleden, in de aanloop naar de kadernota, ook vragen gesteld aan uw wethouder, de heer Mooij. Ook hij heeft die informatie doorgegeven aan de heer Van Doorn. Betekent de motie eigenlijk niet ook dat u het vertrouwen in uw eigen wethouder bent verloren?

De heer VAN HAGA: Mevrouw Van Zetten is zelf denk ik degene geweest die de vraag naar de stand van zaken bij het Stationsplein het vaakst aan wethouder Cassee heeft gesteld. Daarom is dit een beetje een rare vraag aan mij. Ik denk echter dat wij uitkomen bij de vraag van mevrouw Hoffmans, die zij perfect heeft verwoord: u wist het niet, maar had u het niet moeten weten?

Mevrouw VAN ZETTEN: Steeds wordt gesuggereerd dat ik mijn vraag alleen aan wethouder Cassee heb gesteld, maar dat is natuurlijk beslist niet waar. Het was vooral de portefeuille van de heer Van Doorn. Ik heb in de commissie bovendien niet voor niets de heer Mooij ondervraagd, want we gingen richting de kadernota. Het was natuurlijk aan het college om ons eventuele tekorten nog te melden.

De heer FRITZ: Wij dienen geen motie van wantrouwen in. Wij hebben dus vertrouwen in wethouder Cassee. Anders hadden we een motie van wantrouwen ingediend.

Mevrouw HOFFMANS: De hete aardappel is net een paar keer doorgeschoven naar de heer Van Doorn. Hij kan zich hier niet meer verdedigen. Feit is wel dat de heer Cassee medeverantwoordelijk portefeuillehouder is op dit dossier. Ik heb het al gezegd: u had het complete financiële plaatje moeten en kunnen kennen. Als ikzelf inkomsten verlies, kijk ik ook naar mijn uitgaven. Volgens mij is dat hier niet anders. Dat de liefde bekoeld is, is ook geen reden om maar niet te hoeven weten hoe het zit. Waar het eigenlijk om gaat – en dat is erg vervelend voor u – is dat de raad geen knip voor de neus waard zou zijn als hij nu niets zou doen, zeker na alle woorden die gesproken zijn. Ik hoop dat u dat begrijpt, al is het maar een beetje.

De heer FRITZ: Laat één ding duidelijk zijn: wethouder Van Doorn en wethouder Cassee zijn niet in gelijke mate verantwoordelijk voor dit project. Wethouder Van Doorn was de eerstverantwoordelijke. Als wethouder Van Doorn hier had gezeten, hadden wij een ander debat gehad en waren wij met een andere motie gekomen. Dat neemt niet weg dat de PvdA vindt dat wethouder Cassee bij het project rond Prinsenbolwerk 3 meer bij zijn collega had moeten informeren naar de stand van zaken en dat hij ons over het totale financiële pakket voor het Stationsplein had moeten informeren. Dit hing immers samen met de politieke afweging die wij toen hebben gemaakt. Dat is de reden waarom wij deze motie steunen. Ik sluit me bovendien geheel aan bij wat de VVD heeft gezegd over alles daaromheen. Het is

niet iets wat we breed kunnen trekken naar het hele college en alle projecten in de stad. Ik vind dat de oppositie dat vandaag te veel heeft gedaan. We hebben het over dit project. Daarin is iets misgegaan. Daar oordelen we vandaag over. Wat ons betreft is de motie daarop van toepassing.

De heer SNOEK: Ik heb één vraag aan D66. Er ligt een motie van wantrouwen tegen het hele college en een motie van afkeuring tegen wethouder Cassee. Boven geen van beiden staat uw logo. Is het wat D66 betreft 'we heffen het glas, we doen een plas en alles blijft zoals het was', of spreekt u zich vandaag ook nog uit?

Mevrouw VAN ZETTEN: Wij spreken ons inderdaad niet uit met een motie. Het spijt ons dat alleen onze wethouder hierop wordt aangesproken. U weet immers als geen ander dat ik hierover genoeg vragen heb gesteld, maar die betroffen ook de portefeuilles van de wethouders van Financiën en Beheer.

De heer SNOEK: Dan willen wij graag schorsen.

De VOORZITTER: Prima, we schorsen even.

[schorsing 23.05 uur – 23.20 uur]

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering.

De heer SNOEK: De oppositie heeft in de eerste termijn een motie ingediend die gericht is tegen het hele college. Vervolgens heeft het college gereageerd op de vragen zoals ze in de eerste termijn door onder andere de heer Van Haga gesteld zijn. Wat betreft de oppositie maakte het college daarin geen stevige indruk, zeker niet als collectief. Wat ons betreft heeft dat bevestigd dat er een probleem bij het hele college is. Wat het CDA betreft is een motie gericht tegen één wethouder onbegrijpelijk en ook oncollegiaal als zo duidelijk is waar het falen van het collectief lag.

De heer REESKAMP: Ik sluit me aan bij veel overwegingen van de heer Van Haga bij het indienen van de motie, maar ik geef daar een andere interpretatie aan. De heer Snoek gaf al aan dat er sprake is van een collegiale verantwoordelijkheid. In dit geval is er ook sprake van wat ik zou willen noemen een soort van 'collectieve verlamming'; een soort bystander-effect. Iedereen weet dat er iets aan de hand is, maar er is niemand die echt handelt. In de commissies heb ik juist de wethouder die nu onder vuur lijkt te liggen, leren kennen als iemand die zijn informatieverstrekking aan de raad goed op orde heeft. Ik denk dan even aan het stadskantoor, de Zijlpoort, de Slachthuisbuurt en de Brinkmannpassage. Tegelijkertijd constateer ik dat ook de heer Cassee een van die bystanders was. Ik verbaas me enigszins over de opmerkingen van de voorzitter van het college over de formatie. Ik kan me herinneren dat hij mij zei dat een van zijn kernkwaliteiten juist was dat hij ongeacht de wethouderskandidaten goed een team zou kunnen bouwen. In de woorden van de voorzitter heb ik niet kunnen herkennen dat de overschrijding van kredieten juist vanwege zijn beroep op het college als team in de toekomst niet meer mogelijk is. Op dat onderdeel blijf ik dan ook bij de tekst die wij in de gezamenlijke motie hebben ondertekend.

De heer SCHRAMA: Haarlem Plus kan niet anders dan zich volledig aansluiten bij de woorden van de heer Reeskamp en de heer Snoek. Ook wij vinden dit een collectieve zaak, en dat is net nog eens bevestigd. Het is een collectief falen en niet dat van één persoon. Onze motie is wat dat betreft duidelijk genoeg.

De heer JONKERS: U hebt zelf aangegeven dat het college op 21 november 2012 op de hoogte was. De raad is pas op 4 juli per brief op de hoogte gesteld. Daar zit een gat van een halfjaar tussen, waarin het voltallige college op de hoogte was van de informatie en de voltallige raad niet. Als dit geen reden voor een motie van wantrouwen is, wat dan wel? Dat is ook een vraag aan de coalitiepartijen. Wanneer zou u wel een motie van wantrouwen indienen?

De heer FRITZ: Ik vind het wel bijzonder dat u dat in deze collegeperiode zegt. Ik denk

namelijk dat dit college en ook oud-leden van dit college als geen ander laten zien – misschien nog wel meer dan in een gemiddelde gemeente – dat, als er fouten worden gemaakt, zij daarvoor de verantwoordelijkheid nemen. Als u nu met het verwijt komt dat deze coalitie nooit over dit soort dingen nadenkt en nooit een wethouder naar huis wil sturen, hebben wij dat in de afgelopen vier jaar echt anders beleefd.

De heer JONKERS: We hebben eerder een vergelijkbare motie ingediend over negen budgetoverschrijdingen. Toen werd gevraagd of er nog iets anders aan zou komen. Dat was Brinkmann. Dit is nummer elf. Het college heeft net op geen enkele manier aangegeven hoe het voorkomt dat dit in de toekomst nog eens gebeurt. Er kwamen verhalen over samenwerking en over het feit dat de liefde over was. Wij hebben niet het vertrouwen dat het beter wordt. Hoe kunt u dat vertrouwen nog wel hebben nadat u dit gehoord hebt?

De heer FRITZ: U doet of er een logische volgorde is van een motie van treurnis, een motie van afkeuring en een motie van wantrouwen. In de visie van de PvdA is dat helemaal niet het geval. Je dient een motie van wantrouwen maar op één moment in, en dat is als je geen vertrouwen hebt in de wethouder of het college. Wij hebben vertrouwen in deze wethouder en in dit college. Daarom dienen wij geen motie van wantrouwen in.

De heer JONKERS: Ik vind het knap dat u dat vertrouwen nog heeft na alle informatie die we niet ontvangen hebben en na al deze overschrijdingen. Hulde daarvoor.

Mevrouw HOFFMANS: Ik ben het niet met u eens als u zegt dat dit college vanavond op geen enkele manier heeft laten blijken dat het het in de toekomst anders wil doen. Het heeft aangegeven dat dit niet goed is gegaan en dat er fouten gemaakt zijn. Ik weet niet precies hoe, maar ik zou willen dat we hier lessen uit trekken. Ik heb echter niet het idee dat het college morgen verdergaat alsof er niets gebeurd is. Dat ben ik niet met u eens.

De heer SCHOUTEN: Wij vinden dit nog steeds een collectieve verantwoordelijkheid van het hele college, en niet van een individuele wethouder. Daarom staan we nog altijd achter onze motie. De andere motie zullen we niet steunen.

Burgemeester SCHNEIDERS: Ik wil nog iets zeggen als voorzitter van het college naar aanleiding van uw moties. Uw politieke oordeel is natuurlijk bepalend voor het type motie dat u indient. Wat wij collectief gezegd willen hebben, is dat als de motie van afkeuring tegen wethouder Cassee wordt ingediend, wij deze beschouwen als gericht aan het gehele college. Het is goed om dat in ieder geval aan u te melden. Ik denk ook dat dit de partijen die de motie van wantrouwen indienen tegemoet zal komen. We gaan dan nu stemmen.

Laten we beginnen met de meest vergaande motie, de motie van wantrouwen. Wie steunt deze motie? Dat zijn Sociaal Lokaal, Haarlem Plus, de Fractie Reeskamp, de Actiepartij, de Ouderenpartij, de SP en het CDA. De motie is verworpen.

Dan motie 12.2. Wil iemand daarover een stemverklaring afleggen?

De heer VRUGT: Het college is als geheel verantwoordelijk en spreekt met één mond, wordt altijd gezegd. Juist als er al geruime tijd sprake is van bekoelde liefde en geërodeerd vertrouwen, zou interne controle op elkaar moeten toenemen. Dat geldt zeker voor de wethouder van Financiën en de voorzitter. En tot slot, de eerste opmerking van de burgemeester aanhalend dat hij en de rest niet precies wisten hoe het zat, wil ik even het volgende gezegd hebben. Als de raad iets van ook maar 1000 euro of voor mijn part 10.000 euro wil voorstellen, weet het college ineens wel precies dat dat niet kan.

De VOORZITTER: Wie steunt deze motie? Dat zijn de VVD, GroenLinks en de PvdA. Met 19 van de 38 stemmen staken de stemmen. Dat betekent dat de motie in een volgende vergadering opnieuw in stemming wordt gebracht.

De heer FRITZ: Wij willen graag heel kort schorsen.

De VOORZITTER: Gaat uw gang. Ik schors de vergadering.

[schorsing 23.30 – 23.35 uur]

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering.

De heer FRITZ: Als indiener van de motie zal de heer Van Haga iets zeggen.

De heer VAN HAGA: De stemmen staken. In principe zou er dan over drie weken opnieuw gestemd worden. We hebben net even overlegd en we vinden dat een te grote belasting. Het blijft dan te lang boven de markt hangen. Het primaire doel was om een signaal af te geven en niet om iemand te beschadigen. We vinden nog steeds dat er een scheve schaats gereden is. We denken echter dat het signaal voldoende duidelijk is. We willen u dus verzoeken om de motie niet verder in stemming te brengen.

De heer VRUGT: Mijn vraag aan de griffier is of dat zomaar kan. Het reglement van orde zegt immers dat de motie gewoon opnieuw in stemming wordt gebracht.

De VOORZITTER: In de Gemeentewet staat dat een motie bij het staken der stemmen bij een niet volledige raad de volgende keer in stemming wordt gebracht. Een motie kan echter natuurlijk altijd ingetrokken worden. Dat is wat er nu gebeurt. Dit betekent dat de motie is ingetrokken en dat het debat is afgerond.

De heer VRUGT: Ik vroeg het overigens aan de griffier, hoor. Mocht het niet kloppen, dan horen we dat in een later stadium wel van de griffier.

De VOORZITTER: Precies. Maar weet u wat het is, mijnheer Vrugt? Zoals u weet spreekt de griffier nooit in de vergadering. Ik heb zojuist samen met de griffier even in de Gemeentewet gekeken. Zo zit het. Ik hoop dat u dat van mij wilt aannemen. De motie is ingetrokken. Dat betekent dat we nu alleen nog moeten stemmen over het vervolgkrediet voor het Stationsplein. Wie wil daarover een stemverklaring afleggen?

De heer VRUGT: Ik heb in de eerste termijn al gezegd dat we weinig anders lijken te kunnen dan ermee instemmen. Ik heb ook al gezegd dat, als de rest daar ook over zou twijfelen, vooral de noordzijde geschrapt zou moeten worden. Laat helder zijn dat, ondanks het feit dat we onder protest zullen instemmen, we wachten op de volgende overschrijding.

De heer JONKERS: We worden voor het blok gezet. We kunnen eigenlijk niet anders dan instemmen. Dat was de reden achter de motie van wantrouwen. Maar ja, we kunnen niet anders en dus zullen we het voorstel steunen.

De heer SCHOUTEN: We hebben geen alternatief. We staan echt voor het blok. We zullen dus tandenknarsend instemmen met het voorstel.

De VOORZITTER: Willen degenen die het voorstel steunen hun hand opsteken? Dat is de voltallige gemeenteraad. Daarmee is het voorstel aangenomen.

13. TOETREDING TOT DE GEMEENSCHAPPELIJKE REGELING MILIEUDIENST IJMOND (2013/312208)

Ik stel voor om agendapunt 13 van de agenda af te voeren en dat de volgende keer te behandelen. Ik zie dat u daarmee akkoord gaat.

MOTIES VREEMD

De VOORZITTER: We hebben dan nog drie moties vreemd. U weet dat we de afspraak hebben dat we altijd om 23.00 uur stoppen met de vergadering. We moeten dus even afspreken of we nog doorgaan. Er is een motie vreemd van D66 inzake loting. Ik vraag even aan D66 of de fractie er zeer aan hecht die motie nu te behandelen. Ik zie dat dat het geval is.

Dan de motie van Haarlem Plus. Kunt u die motie misschien de volgende keer inbrengen?

De heer SCHRAMA: Het gaat er juist om dat dit heel snel gebeurt. Drie weken wachten is dus een beetje tegen de inhoud van de motie in. Ik zou de motie daarom graag in stemming willen brengen.

De VOORZITTER: Dank u wel. En de Actiepartij? Ook zeker?

De heer VRUGT: In dat geval wel, ja.

De VOORZITTER: Goed. Dan is het woord eerst aan D66.

14. D66 INZAKE LOTING BRUGKLASSEN

Motie 15: Loting

“De gemeenteraad van Haarlem, in vergadering bijeen op 26 september 2013, constaterende dat:

- tijdens de raadsvergadering van 11 april 2013 mondelinge vragen zijn gesteld door het CDA, de VVD en D66 over het verloop van de loting voor het schooljaar 2013-2014;
- op 16 mei 2013 een motie is aangenomen om bij de betrokken schoolbesturen te inventariseren welke behoefte er is om de capaciteit van het voortgezet onderwijs uit te breiden;
- op 12 september 2013 in de commissie Samenleving gesproken is over de regeling aanmelding en inschrijving brugklas V.O. voor het schooljaar 2014-2015;

overwegende dat:

- de loting voor het schooljaar 2013-2014 een dramatisch verloop had, waarbij onder andere sprake was van een tekort aan havoplekken, een tweede loting en gebrekkige communicatie;
- de raad herhaaldelijk om verbetering heeft gevraagd en daarbij ruimte heeft gegeven voor evaluatie, onderzoek en gesprekken;
- vanuit de wethouder noch de schoolbesturen een heldere en serieuze analyse en voorstel is gekomen waarin ingegaan wordt op de knelpunten van het afgelopen jaar en de geplande maatregelen om die te voorkomen nu simpelweg meegedeeld is dat de capaciteit voldoende is en de regeling niet hoeft te worden aangepast;

draagt het college op:

- om de regeling aanmelding en inschrijving van leerlingen voor de brugklas van het voortgezet onderwijs voor het schooljaar 2014-2015 in de regio Haarlem niet te ondertekenen;

en gaat over tot de orde van de dag.”

Ondertekend door: D66, de VVD, het CDA, Sociaal Lokaal, de SP, Haarlem Plus, de Actiepartij en de Ouderenpartij.

Mevrouw KERBERT: Gezien alles wat er gebeurd is: als de wethouder ermee kan instemmen dat hij niet tekent totdat we erover spreken, is dat voor ons natuurlijk wel een optie. Ik weet echter dat het gezien de regeling en het Brugboek niet kon wachten; vandaar. De VOORZITTER: Dat betekent dat als de wethouder hier een toezegging over doet, we niet over de motie hoeven stemmen.

Wethouder NIEUWENBURG: Wat ik kan doen, is de regeling nu nog niet ondertekenen. Ik heb u een brief gestuurd. Daarin heb ik aangegeven dat er sprake is van een verandering. Wat ik kan doen, is niet tekenen totdat we een gesprek hebben gevoerd. Het signaal dat u wilt afgeven, is dat u de schoolbesturen daar zelf over wilt horen. Dat verzoek zal ik overbrengen. Het overleg met de schoolbesturen heb ik in de komende week.

Mevrouw KERBERT: In dat geval ga ik er toch nog wat over zeggen. Mijn verzoek was om de motie in de volgende vergadering in stemming te brengen. Ik houd het even kort. Ik kijk wel even rond, want de motie wordt door meer mensen ingediend.

De motie over loting ligt nu voor. D66, CDA en VVD hebben al mondelinge vragen gesteld toen het de afgelopen keer zo schandalig misging. Toen richtten we ons vooral op hoe we het op dat moment voor die kinderen goed konden oplossen om hun een goed antwoord te geven. We gaven de schoolbesturen en de wethouder de ruimte om eerst een evaluatie te

houden en op basis van die evaluatie bij ons terug te komen. Ook hebben we nog een motie aangenomen met het verzoek om te kijken naar de behoefte aan capaciteitsuitbreiding. Dit geheel lag twee weken geleden in een commissievergadering voor. In het antwoord dat toen gegeven werd, zagen we niets, maar dan ook niets terug van enige zorgen over en benoeming van gemaakte fouten of maatregelen om ervoor te zorgen dat dit de volgende keer niet gebeurt. We laten het maar zo. Er is voldoende capaciteit en geen aanleiding tot aanpassing van de regeling. Wij dachten toen: meent u dat nou werkelijk? Afgelopen week heeft de wethouder een aanvullende brief gestuurd, wellicht mede naar aanleiding van de nogal verhitte discussie in de commissie. Daarin wordt wel een aantal veranderingen voorgesteld, maar dat geeft echter onvoldoende aan hoe ze gaan werken en of ze ook de problemen zullen oplossen. Dat stelt nog niet gerust dat het de volgende keer anders of beter zal gaan. Ook hebben we op geen enkel moment een schoolbestuur gezien, of een vertegenwoordiger daarvan. We zeggen toch altijd dat dit een verantwoordelijkheid is van die schoolbesturen? Neem dan ook die verantwoordelijkheid. Waarom moeten we daarom vragen? Ze hadden natuurlijk ook zelf met een plan van aanpak kunnen komen, of kunnen vertellen hoe ze dit zouden willen oplossen.

In de afgelopen periode hebben we hier vaker naar gevraagd. Vorige keer hebben we gewacht. Er is een jaar voorbij, in verband met de planning voor het Brugboek. Dit keer willen we dat graag wel afwachten om een discussie te kunnen voeren over een plan van aanpak en over hoe we het de volgende beter kunnen doen. Dat moeten we eerst aan de orde stellen. Daarom dienen wij onze motie in.

De heer AYNAN: Ik heb behoefte aan helderheid. Wordt de motie nou wel of niet ingediend?

Mevrouw KERBERT: Het voorstel was om de motie in te dienen als de wethouder zou aangeven dat hij niet zou tekenen tot dat moment. Hij geeft echter een reactie. Daarom dienen we de motie toch in.

De VOORZITTER: De motie is dus gewoon in behandeling.

De heer AYNAN: Volgens mij deed wethouder Nieuwenburg net een handreiking richting mevrouw Kerbert. Hij stelde voor om niet te tekenen en daarna bij de commissie terug te komen om het punt te bespreken.

Mevrouw KERBERT: Wat ik begreep, is dat hij al reageerde op de motie. Vandaar dat ik de motie wel indien. Dat is mijn interpretatie geweest.

De VOORZITTER: Mijnheer Aynan, dat is niet meer aan de orde. De motie is gewoon ingediend en toegelicht. De motie wordt zo gewoon in stemming gebracht. Wie wil er nog iets over zeggen?

De heer AYNAN: We hebben hier in de commissie over gesproken. Tijdens die vermaarde commissievergadering van 12 september werd ook duidelijk dat de huidige situatie rondom het loten niet kan blijven voortbestaan. Daar is iedereen heel duidelijk over. Het vreemde van deze motie is dat u de wethouder eigenlijk vraagt om niets te tekenen. In uw mooie artikel van vandaag geeft u aan dat u zelf ook geen alternatief hebt. U draagt geen alternatief aan. U schetst een tafereel van overnachtende tieners in slaapzakken voor populaire scholen. Kortom: wildwestverhalen. Misschien zijn we het vergeten, maar aan het begin van deze vergadering hebben we het rapport van de Rekenkamercommissie behandeld. Daarin staat klip-en-klaar dat het advies aan de raad is om de teugels richting het onderwijs wat aan te halen. Dit is volledig contrair. U geeft het kleine beetje invloed dat de gemeente nog op het loten heeft, waarmee we er nog wat zicht op hebben, volledig uit handen.

De VOORZITTER: Let op uw spreektijd, mijnheer Aynan. U staat op nul.

De heer AYNAN: U ook.

De VOORZITTER: Waarom zegt u dat?

De heer AYNAN: Dit is een motie vreemd.

De VOORZITTER: Er is extra spreektijd door de griffier toegekend. U staat op nul.

De heer AYNAN: Waarvan akte.

De heer SNOEK: Ik had drie kantjes voorbereid, omdat het onderwerp mij zo aan het hart gaat. Die zal ik u echter besparen. Een ding moet me wel van het hart. We zijn heel blij dat we deze motie nu gezamenlijk indienen, maar het is wel trekken aan de noodrem aan het einde van een lang traject. De coalitie scheef in het coalitieakkoord dat ze tegen het gedwongen spreiden van leerlingen was. Wij hadden gehoopt dat we in de afgelopen jaren meer gedaan zouden hebben. Dat is moeilijk met een wethouder die aangeeft dat hij zelf wel in dit systeem gelooft. Nu trekken we echter aan de noodrem. We hopen dat de volgende coalitie hier vanaf het begin werk van maakt, voordat dit echt van kracht wordt.

De heer AZANNAY: De heer Snoek is blij met deze motie. Het is een soort noodrem.

Realiseert u zich ook dat u niet met een alternatief komt? Uiteindelijk gaat u gewoon verder met paniek zaaien.

De heer SNOEK: Het CDA heeft keer op keer alternatieven voorgedragen. Het mooie aan deze motie is dat we niet de oplossingen voordragen, maar de schoolbesturen en de wethouder vragen om hun huiswerk over te doen. Ik heb een oplossing; mevrouw Kerbert heeft een oplossing. Misschien zijn dat niet dezelfde oplossingen, maar we hebben er wel vertrouwen in dat de wethouder met de schoolbesturen een beter stuk kan presenteren dan in de laatste commissievergadering voorlag.

De heer AZANNAY: U zegt dat u een oplossing hebt. Ik zou zeggen: komt u daar maar mee. Red ons alsjeblieft.

De heer SNOEK: Ik heb mijn oplossing in december in een motie op tafel gelegd. Toen hebt u niet meegestemd. Dat is prima, maar u bent dan dus niet voor die oplossing.

De heer AYNAN: Aan de noodrem trekken veroorzaakt ongelukken. Beseft u wel welk signaal u richting de schoolbesturen afgeeft?

De heer SNOEK: Volgens mij is dat signaal heel duidelijk. Zij moeten hun verantwoordelijkheid nemen. Als in één jaar 28 leerlingen niet één keer worden uitgeloot, maar vervolgens door hun ouders worden meegenomen naar een andere school en weer worden uitgeloot, dan kun je niet zeggen dat je het systeem ongewijzigd voortzet. Dat is volgens mij het signaal dat we samen met D66 en de VVD proberen af te geven. Daar sta ik voor 100% achter.

De heer AZANNAY: Laat ik eerst even duidelijk maken dat ook wij niet blij zijn met dit lotingssysteem. Dat heb ik de vorige keer ook aangegeven. Het is een nachtmerrie voor ieder kind. Tegelijkertijd realiseren wij ons dat een aantal scholen zo populair is, dat we op een gegeven moment moeten bedenken wat we aan het doen zijn. We hebben een aantal instrumenten. Als het goed is, gaan we die in november bespreken. Voor ons is er een reden om niet nog meer paniek te willen zaaien. Die kinderen moeten op een gegeven moment meer zekerheid krijgen. De heer Aynan refereerde al aan het artikel van mevrouw Kerbert. Zij geeft inderdaad geen oplossing en beschrijft hoe kinderen met slaapzakken in de rij zullen liggen. Dat is precies wat u wilt met deze motie. U wilt namelijk dat wie het eerst komt, straks weer het eerst maalt. Ik wil nog één opmerking plaatsen. U zegt dat u de schoolbesturen met deze motie wilt laten schrikken. Ik kan u alvast vertellen dat ze in de lach zullen schieten. We willen de wethouder vragen om in gesprek te gaan. Via dit podium doe ik een poging richting de schoolbesturen, ook via het college. Ik wil ze niet laten schrikken. Ik wil ze vragen om dit serieus te nemen. Het gaat om onze kinderen. We moeten zoeken naar een oplossing. Om de wethouder te vragen om niet tekenen en niks te doen, dat is geen oplossing.

De heer SNOEK: U zegt: wacht nog even. Dat is wat mevrouw Kerbert in december vorig jaar ook tegen mij zei. En zo wachten we vier jaar lang, zonder dat er iets aan het systeem verandert. Dat is wat mij tegenstaat in uw houding.

De heer AZANNAY: In de brief heeft de wethouder een aantal zaken aangegeven. Ik heb

begrepen dat hij binnenkort met de schoolbesturen in gesprek gaat. Dus waarom wachten jullie niet tot de volgende raad? Dan weten we meer.

Mevrouw ÖZOGUL: Wat ons betreft gaat het er niet om de schoolbesturen te laten schrikken, maar een signaal af te geven om dit eindelijk op te lossen. Vanaf het moment van loten hebben we schrijnende gevallen gezien. Dit jaar was echter het toppunt.

De heer AYNAN: Mevrouw Özogul streeft net als iedereen naar een oplossing. Denkt u dat u, door niet te laten tekenen en jezelf buitenspel te zetten, die oplossing dichterbij brengt?

Mevrouw ÖZOGUL: Je zet jezelf niet buitenspel. De wethouder heeft tot nu toe elke keer gezegd dat hij in gesprek is, maar daar komt niets uit. De wethouder heeft ook in de commissie gezegd dat dit probleem voor het volgende lotingsjaar niet opgelost is. Wij willen dat het wel opgelost wordt. Wat ons betreft is dit een signaal.

De heer AYNAN: Dat zijn we met u eens. De aanhouder wint.

De heer SCHOUTEN: We hebben keer op keer aangegeven dat we dit systeem niet het juiste vinden. Dit systeem leidt tot grote teleurstellingen binnen gezinnen en ook bij de kinderen. Die vinden we het belangrijkste. Door de wethouder niet te laten tekenen, hopen we de zaak een beetje vlot te trekken en misschien tot een beter systeem te komen. Mijn mening is dus een andere.

Mevrouw KERBERT: Er is veel gezegd. Ik denk dat ik niet op alles kan reageren. Een belangrijke opmerking die gemaakt is, is dat ik geen oplossing zou aandragen. Wat we eerder met elkaar gedeeld hebben, is dat dit een lastig probleem is dat niet eenvoudig op te lossen is. Er zijn echter wel mogelijkheden. Bovendien hebben we gezien dat het dit jaar veel erger is geweest dan in de jaren daarvoor. Laten we die trend in ieder geval niet voortzetten. Ik herken me ook niet in de opmerking dat we onszelf buitenspel zouden zetten. Er is al eerder een moment geweest waarop iets moeten doen. Dat heeft met het Brugboek en het nieuwe jaar te maken. Nu willen we niet nog een jaar uitstel, maar willen we even wachten met het tekenen van de regeling tot we meer weten over hoe dit opgelost gaat worden. Ook een verantwoordelijk schoolbestuur kan via dit podium zijn werk doen en vertellen wat het gaat doen om dit te verbeteren. Volgens mij is dat een heel legitieme vraag. Dat is wat we met de motie beogen.

De heer AZANNAY: Wat is uw termijn? We tekenen niet en wachten tot er een nieuw instrument komt. Wat is de bedenktijd? Wanneer wilt u dat hebben?

Mevrouw KERBERT: Volgens mij is er twee jaar geleden een onderzoek geweest.

De heer AZANNAY: Ik heb het over nu. Je dient een motie in en die wordt aangenomen. Wanneer wilt u dat de wethouder met iets terugkomt?

Mevrouw KERBERT: Zo snel mogelijk. Volgens mij moeten we voor het volgende jaar wel iets met elkaar afspreken. Als ik het goed begrijp, liggen er plannen.

De VOORZITTER: Misschien moeten we dat maar aan de wethouder vragen.

Wethouder NIEUWENBURG: Het is niet zo dat er niets verandert. De brief die ik hierover geschreven heb, is daarover denk ik ook heel duidelijk geweest. De regeling is zoals ze is. Dat betekent niet dat er voor leerlingen niets verandert. Op twee cruciale onderdelen zijn er namelijk aanpassingen. Daar hebben de regionale schoolbesturen lering uit getrokken. Dat zijn de regionale schoolbesturen. Wij hebben daar maar beperkt invloed op. Dit is een schoolbestuurlijke verantwoordelijkheid, belegd in het regionaal overleg. Al die schoolbesturen trekken zich de situatie wel degelijk aan. Ook zij hebben immers belang bij het feit dat zo veel mogelijk leerlingen op de school van hun eerste keus terecht kunnen. Daar zit echter een aantal beperkingen aan. Ik heb het daar eerder met u over gehad.

Beperkingen zijn bijvoorbeeld de capaciteit en de wens dat er een goed onderwijsklimaat is en dat er spreiding is. Dat betekent dat je niet altijd 100% van de leerlingen tegemoet kunt komen. Dat is wat er aan de hand is. Er zijn echter twee belangrijke wijzigingen. Die wil ik nadrukkelijk onder de aandacht brengen. De schoolbesturen en ik vonden het in de eerste plaats bizar dat dit veel te veel een aanbodgericht systeem was. Het is raar dat

schoolbesturen aan het begin van het jaar een aantal schooltypes en klassen in de markt zetten en de leerlingen daar vervolgens op laten inschrijven. Het is nu veel meer gericht op de vraag. Dat betekent dat er geen klassen worden ingezet of geformeerd voordat duidelijk is hoeveel havisten er bijvoorbeeld in het komende jaar zullen zijn. Daar zat hem dit jaar namelijk het grote probleem. Wat ook belangrijk is, is om de schoolbesturen veel meer aan de voorkant van het proces te hebben. De schoolbesturen zijn daar ook toe bereid en ik praat daar binnenkort ook met ze over. Dat betekent dat in het begin sprake is van een soort interne werkgroep, die ervoor zorgt dat schoolbesturen met elkaar praten over de selectiewijze. Ik vind dat ze veel meer aanspreekbaar moeten zijn. Dat is ook wat u wilt. Dat heb ik ook in de brief aangeduid. Dat is waarom ik de brief gestuurd heb. Ik betreur het dat ik dat niet eerder naar voren heb gebracht. Dit zijn namelijk fundamentele wijzigingen in het systeem. Wat ik u op basis van de motie kan toezeggen, is dat ik de motie bij wijze van signaal naar de schoolbesturen breng. De schoolbesturen kunnen zich daar zelf rekenschap van geven. Dat betekent dat ik hun zal zeggen wat het verzoek van mijn gemeenteraad is. Ik zal ze vragen daarop terug te komen. Meer kan ik echter niet doen. Ik zeg het u nogmaals: het gaat om regionale schoolbesturen en niet om een lokale aangelegenheid.

De VOORZITTER: We gaan stemmen. Ik stel voor om geen stemverklaringen te doen. Vindt u dat goed? Oké. Wie steunt deze motie? Dat is de raad met uitzondering van GroenLinks en de PvdA. Daarmee is de motie aangenomen.

15. HAARLEM PLUS INZAKE PARKEREN VAN OOSTEN DE BRUIJNSTRAAT

De heer SCHRAMA: Het is vijf voor twaalf; niet alleen letterlijk, maar ook figuurlijk. Belofte maakt schuld. Er zijn insprekers geweest die klaagden dat er grote problemen waren met het parkeren in de Van Oosten de Bruijnstraat. Zij kregen van de raad niet alleen aandacht, maar ook instemming en begrip. Wethouder Mulder gaf toen aan dat hij zeer snel naar een oplossing zou zoeken. Het was de eerste zaak die hij kreeg en hij zei dat hij er snel op kon reageren. Helaas heeft hij later gezegd dat het nog wel twee of drie maanden zou gaan duren. Nu hebben wij begrip voor het feit dat het enige tijd vergt om een goede oplossing voor langere tijd te bedenken. In de tussentijd zou je de mensen echter uitstekend kunnen helpen. In de centra blijven bezoekers komen en de bridgecompetitie is al begonnen. Je zou eenvoudigweg tijdelijk acht bezoekersvignetten kunnen geven. Die nemen we weer in als we een structurele oplossing hebben. De mensen zijn dan voorlopig geholpen. Dat verzoek hoeft denk ik niet al te ingewikkeld te zijn.

Motie 14: Belofte maakt schuld

“De gemeenteraad van Haarlem, in vergadering bijeen op donderdag 26 september 2013, overwegende dat:

- het verzoek van het steunpunt voor ouderen in de Van Oosten de Bruijnstraat om parkeervoorzieningen voor bezoekers te verkrijgen in een vergadering door het college positief is beantwoord;
- dit op korte termijn zou geschieden;
- wethouder Mulder in een recente commissievergadering heeft aangegeven dat dit nog wel twee à drie maanden gaat duren, hetgeen niet strookt met beloften in de raadszaal aan de stichting gedaan;
- hiermee de geloofwaardigheid van het college naar de burgers in het geding komt;

verzoekt het college:
voortvarend de stichting van een, desnoods tijdelijke, oplossing te voorzien, zoals de uitgifte van acht parkeervignetten voor bezoekers;

26 september 2013

38

en gaat over tot de orde van de dag.”

Ondertekend door: Haarlem Plus.

Wethouder MULDER: Toen wij dit bespraken, was ik inderdaad in de veronderstelling dat dit snel geregeld kon worden. Ik had daar redenen voor. Inmiddels blijkt dat het toch wat ingewikkelder is. Er moet een besluit aangepast worden. Ik heb mij laten vertellen dat dit daarom eind november geregeld kan worden. Ik vind het wat kort door de bocht om nu te zeggen dat dit allemaal veel te lang duurt en dat er noodmaatregelen getroffen moeten worden. Ik was heel snel met mijn beslissing; volgens de reglementen iets te snel. Daarom ontraden wij deze motie.

De VOORZITTER: Wie steunt deze motie? Dat zijn Haarlem Plus, de Actiepartij, het CDA en de PvdA. Daarmee is de motie verworpen.

16. ACTIEPARTIJ INZAKE WEIDEVOGELS

De heer VRUGT: Wij hebben dit onderwerp deze week nog uitgebreid besproken met een aantal fracties. Ik zal er dan ook niet heel diep op ingaan. Er was 49.000 euro gereserveerd om in de Verenigde Polders maatregelen te treffen die, parallel aan de openstelling van de Lage Kadijk, bij wijze van compensatie ten goede zouden komen aan de terugkeer of uitbreiding van het aantal weidevogels in die polder. De voornemens zijn uiteindelijk verlaten. Dat bedrag hebben we echter niet verzonnen, dus dat moet er nog zijn. Er is een gebied waar nog wel weidevogels zitten, maar waar het maairegime aangepast zou kunnen zodat het aantal weidevogels daar kan worden uitgebreid. Het lijkt dan logisch om het bedrag, of althans de helft daarvan, daarvoor te benutten.

Motie 16: Meer weidevogels voor minder geld

“De gemeenteraad van Haarlem, in vergadering bijeen op donderdag 26 september 2013, in beraadslaging over het weidevogelbestand, overwegende dat:

- uitgangspunt van de jarenlange discussie over het al dan niet permanent openstellen van de Lage Kadijk was dat het weidevogelbestand niet door openstelling onder druk zou komen te staan;
- in een eerder stadium dan ook is besloten tot een investering van 49.000 euro in de Verenigde Polders voor (compenserende) maatregelen ter bescherming van de weidevogels;
- inmiddels echter duidelijk is geworden uit de vogeltellingen in de regio dat nauwelijks nog sprake is van (broedende) weidevogels in de Verenigde Polders, in tegenstelling tot de Hekslootpolder, waar bij uitstek een duurzaam, levensvatbaar weidevogelbestand in stand gehouden en uitgebreid kan worden;
- het derhalve veel meer voor de hand ligt de geplande investering niet in de Verenigde Polders, maar in het Hekslootpoldergebied in te zetten voor instandhouding en uitbreiding van de weidevogelpopulaties binnen onze gemeente;
- de meest kansrijke maatregel hiertoe zou zijn een uitbreiding van percelen in de Hekslootpolder waar niet voor 21 juni wordt gemaaid;
- de Vereniging Behoud Hekslootpolder voor een perceel al uit eigen middelen financiële compensatie biedt aan de boer om jaarlijks op dat perceel niet voor 21 juni te maaien;
- deze vereniging in kaart heeft gebracht voor welke percelen dit eveneens wenselijk zou zijn om op langere termijn de weidevogelpopulatie te laten toenemen;
- hiertoe voor een periode van tien jaar jaarlijks 2500 euro benodigd is om een substantiële en naar verwachting effectieve bijdrage aan dit doel te kunnen leveren;

- het gelet op de bezuinigingstaakstellingen gewenst is niet het volledige, oorspronkelijke bedrag van 49.000 euro voor instandhouding van de weidevogels in te zetten;

besluit:

- vooralsnog af te zien van de geplande investering in de Verenigde Polders;
- 24.000 euro uit het totaal van die voorgenomen maatregelen te bezuinigen;
- het college op te dragen van het resterende deel van 25.000 euro over een periode van tien jaar jaarlijks een bedrag van 2500 euro in een fonds onder te brengen waaruit de Vereniging Behoud Hekslootpolder compensatie zal kunnen bieden aan de boeren in het gebied om zo de beoogde uitbreiding van '21 juni-maaigebieden' te kunnen realiseren;

en gaat over tot de orde van de dag."

Ondertekend door: de Actiepartij, de Fractie Reeskamp, de Ouderenpartij en Sociaal Lokaal.

Ik wil daar nog één ding bij zeggen. De vogelwerkgroep Zuid-Kennemerland had hier wat moeite mee. Ik denk dat dat vooral kwam omdat de groep niet doorhad dat het bedrag anders in zijn geheel zou vervallen. Dat lijkt mij niet de intentie van de raad geweest, aangezien wij juist jarenlang over de broedende weidevogels hebben gesproken. Tot slot zou ik het, ook na de discussie van vanavond, erg jammer vinden als we miljoenen voorbij zien vliegen waarover tot op de dag van vandaag onduidelijkheid bestaat, terwijl we over dit heel kleine bedrag moeilijk blijven doen.

De heer KRUISMAN: Mijnheer Vrugt, wij steunen u. Het moet maar eens gezegd worden. U komt met een uitstekende motie. We hebben inderdaad discussie gehad over de weidevogelpopulatie in de Verenigde Polders. In de Hekslootpolder komen weidevogels nog wel in groten getale voor, al staan ze ook daar onder druk. Het voorstel dat hier ligt, steunen wij. Ik weet dat een aantal partijen vragen stelt over de dekking. Ik heb vandaag even navraag gedaan. Het blijkt dat de raad nog steeds een potje met vrij besteedbaar geld heeft voor 2014. Ik meen dat daar 80.000 euro in zit. Er is dus gewoon geld voor dit soort dingen. Ik roep bij dezen elke fractie op om achter deze motie te gaan staan. Het is een uitstekend initiatief en het is ook hartstikke nodig. Het is een van de weinige maatregelen die we kunnen treffen om de vogelstand in stand te houden. Wij steunen dus uw motie.

Mevrouw BOSMA: In de discussie over de bescherming van de weidevogels wordt volledig voorbijgegaan aan het feit dat er een agrarische bestemming ligt op de gebieden in de Verenigde Polders en de Hekslootpolder. Het zijn geen beschermde natuurgebieden. Een vogel vliegt, strijkt neer en broedt waar hij dat wil. De vogelpopulatie die zich wel in ruime mate in dit gebied bevindt, is misschien niet de soort die bepaalde groeperingen er willen zien. Deze vogels horen echter bij deze gebieden en daar kunnen wij niets aan veranderen, ook niet met het inzetten van geld. Boeren oefenen daar hun bedrijf uit zoals dat moet kunnen op grond van de agrarische bestemming. De VVD is niet van de maakbare samenleving, en we zijn er zeker niet voor om hiervoor gelden in te zetten die er helemaal niet zijn. De Actiepartij stelt ten onrechte dat ze er wel zijn. Er is alleen maar aangegeven wat het zou kosten als de gezonde bomen in de Verenigde Polders gekapt zouden worden en er knotbomen geplant zouden worden. De gemeente heeft evenwel al eerder besloten dat deze gezonde bomen niet gekapt zullen worden. De knotwilgen staan er allang. De veronderstelling dat er geld beschikbaar zou zijn, berust dan ook op drijfzand. Een landbouwgebied is ook een prachtig natuurgebied, met zijn eigen vogelpopulatie. Laat dat zo. Dit hoeft geen cent te kosten, evenmin als het openlaten van de Lage Kadijk. Wij zullen de motie dan ook niet steunen.

De heer VAN DE MANAKKER: Van 1990 tot 2006 liepen de broedtallen in de Hekslootpolder dramatisch terug. Door met succes 4 ha later te laten maaien, groeit de

populatie broedvogels daar weer. De Vereniging Behoud de Hekslootpolder betaalt dat zelf. Het aantal broedparen neemt toe. Dat is mooi. Dat doet de vereniging met 4 ha. Met het bedrag dat in deze motie gevraagd wordt, kunnen nog eens 10 extra ha op dezelfde wijze worden bemaaid. Dat is behoorlijk belangrijk. Dat kost precies 1,7 eurocent per Haarlemse inwoner per jaar. Daar hebben we het over.

De heer SCHAART: We hebben veel over de weidevogels gesproken. Uit het rapport blijkt dat de Verenigde Polders in feite niet de meest geschikte plek zijn. De Hekslootpolder is dat wel. Dan is het logisch om daar het geld naartoe te brengen. Op dit moment geven we echter even geen geld uit. Daarnaast vinden wij dat we nog wat verder moeten kijken. We praten nu over 'een weilandje erbij'. Er komt één perceel bij. Het is een vrij groot gebied. Ik zou willen voorstellen het punt in ieder geval in de komende vergadering van de commissie Beheer te agenderen. We kunnen dan samen een goed plan maken en bekijken hoe dat eventueel gedekt kan worden. Laten we niet nu geld dat er niet is meteen al besteden.

De heer MARSELJE: We kunnen het slechts op één punt met de VVD eens zijn, en dat is dat er geen geld beschikbaar was. We kunnen het dus ook niet overhevelen. Dat is echter wel de dekking bij deze motie. Nu horen we een andere partij weer een ander dekkingsvoorstel doen, maar dat staat nu eenmaal niet in de motie. We weten bovendien niet of dat klopt. Hoe dan ook, we hebben uit de verslaglegging van de Vogelwerkgroep Haarlem kunnen concluderen dat het aantal broedparen in de Hekslootpolder inderdaad flink toeneemt. Daarvoor is deze maatregel helemaal niet nodig. We betreuren het nog steeds dat er geen geld was voor het kappen van de populieren. Volgens de gemeente zelf moet daarvoor trouwens sowieso binnen vijf jaar een kapvergunning worden aangevraagd. Dat staat nu echter niet op de agenda. Het voorstel dat wel op de agenda staat, achten wij financieel niet deugdelijk. Het is wel sympathiek, maar niet nodig gezien de toename van het aantal broedparen.

De heer VRUGT: Ik zou graag een reactie van de wethouder horen. De heer Marselje en anderen zijn helaas niet op de hoogte. Misschien komt dat omdat ze maandag niet aanwezig waren. De populatie is stabiel en dus niet sterk groeiende.

Wethouder MULDER: Ik ben een beetje verbaasd. De raad heeft bij de discussie over het fietspad namelijk afgesproken dat, als het fietspad open zou gaan, er compenserende maatregelen getroffen zouden worden om het gebied te vernatten, om met de boer te onderhandelen over minder mest en de bomen om te hakken zodat de vogels er beter kunnen broeden. Als de Vogelwerkgroep zegt dat de kans klein is dat daar meer vogelbroedparen komen, blijft er nog wel iets anders over. Dat is namelijk het vernatten van het gebied en het ecologisch meer op niveau brengen. Dat heeft bijvoorbeeld tot gevolg dat de bittervoorn beter in de slootjes kan gedijen. Ik ben daar dus wat verbaasd over. Ten tweede vraagt u mij eigenlijk om geld van de onderhoudsbegroting te stoppen in het subsidiëren van een boer in de Hekslootpolder. Ook dat vind ik merkwaardig. En ten derde: het is nog maar de vraag of die 49.000 euro er nog is. Dat hebben we vandaag proberen uit te zoeken, maar dat is niet gelukt. U hebt echter eerder uitgesproken om niet alleen de broedvogels te beschermen, maar ook het gebied ecologisch meer waardevol te maken. Laat u het daarbij, los nog van de andere argumenten die ik net genoemd heb.

De heer KRUISMAN: Kunnen we dan in ieder geval het voorstel van de heer Schaart overnemen om het punt in de commissie te laten terugkeren?

De heer VRUGT: Dat zou ook mijn voorstel zijn. Ik houd de motie aan om haar te bespreken. Ik hoor de wethouder nu namelijk zeggen dat niet zeker is of het geld er nog is. Dat is iets anders dan hij in de commissie zei. Vooral hoor ik bij anderen echter nogal wat misverstanden, bijvoorbeeld over de bestemming.

De VOORZITTER: De motie wordt geagendeerd in de commissie Beheer. Dit was de vergadering. Goedenavond, de vergadering is gesloten.

Sluiting om 0.10 uur.

Aldus vastgesteld in de vergadering van ... (in te vullen door de griffie)

Griffier

Voorzitter